Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 453 — Sîmbătă 11 ianuarie 1958 — 4 pagini 25 bani

Cu adîncă durere întregul nostru popor și-a luat rămas bun de la devotatul său fiu dr. Petru Groza

Funeraliile naționale ale tovarășului Dr. PETRU GROZA

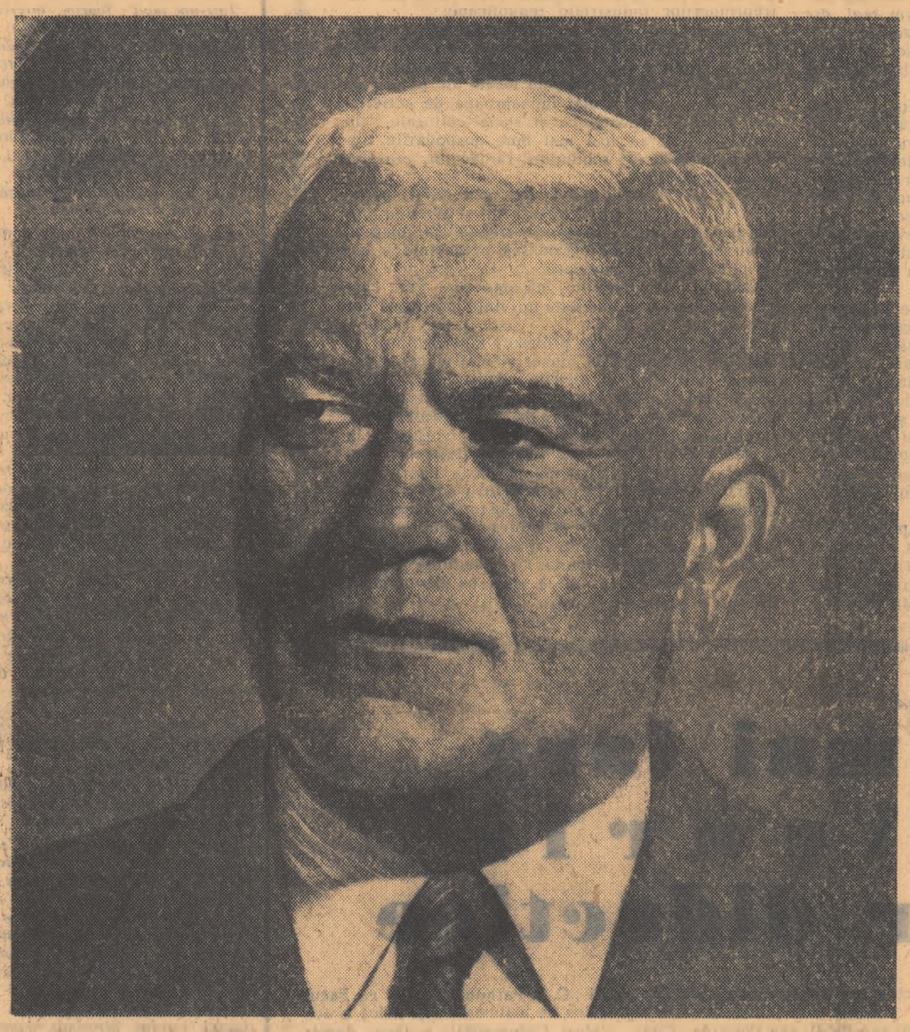

Dr. Petru Groza

La 7 ianuarie 1958, ora 5 dimineața, în urma unei boli îndelungate și grele, a încetat din viață eminentul om de stat, fiu devotat al poporului romîn, tovarășul nostru iubit, doctorul Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Dr. Petru Groza și-a închinat viața luptei pentru înflorirea și propășirea țării, pentru progresul material și cultural al poporului, pentru prietenie și pace între popoare.

Dragostea de patrie și năzuința de dreptate socială l-au făcut să se alăture din toată inima, acum aproape 25 ani, luptei conduse de Partidul Comunist Romîn pentru eliberarea și independența țării, pentru construirea unei Românii noi, socialiste, fiind conștient că numai astfel poate sluji cu adevărat interesele poporului.

Născut la 7 decembrie 1884, în comuna Băcia, regiunea Hunedoara, Petru Groza a urmat cursurile liceului din Orăștie, după care a continuat studiile la Budapesta, Berlin, Leipzig, luîndu-și doctoratul în științe juridice.

Încă din vremea studenției el s-a manifestat pe tărîm politic ca luptător împotriva asupririi naționale, pentru egalitatea în drepturi între națiuni, pentru eliberarea Ardealului de sub dominația imperiului austro-ungar.

Petru Groza a fost deputat în Adunarea Constituantă din 1918.

Între 1920-1927 el a fost ales de cinci ori deputat în parlamentul romîn, iar de două ori a ocupat funcția de ministru. Dîndu-și seama de caracterul reacționar, antipopular și fățarnic al partidelor burgheze, Petru Groza s-a ridicat împotriva politicii acestor partide și s-a consacrat cauzei poporului. Întemeietor și organizator al Frontului Plugarilor, el a înțeles că ridicarea nivelului de viață și de cultură a țărănimii și al întregului popor poate fi obținută numai prin făurirea alianței de luptă a clasei muncitoare și țărănimii sub conducerea clasei muncitoare.

În fruntea Frontului Plugarilor, Petru Groza a răspuns chemării Partidului Comunist Romîn de unire a forțelor democratice și a militat pentru înfăptuirea frontului popular împotriva fascismului și înfeudării țării Germaniei hitleriste, împotriva războiului antisovietic, pentru răsturnarea dictaturii militaro-fasciste și trecerea Romîniei în coaliția antihitleristă. Pentru această activitate el a fost persecutat și, în 1943, arestat de organele represive ale statului burghezo-moșieresc.

După 23 August 1944, dr. Petru Groza s-a aflat în primele rînduri ale forțelor democratice împotriva reacțiunii, pentru democratizarea țării. În urma luptei duse de masele populare conduse de Partidul Comunist Romîn pentru instaurarea regimului democrat-popular, la 6 martie 1945 dr. Petru Groza a devenit președintele primului guvern democrat din istoria țării. Timp de 7 ani, în această calitate, a muncit pentru înfăptuirea politicii partidului, de transformări democratice, revoluționare, de refacere și dezvoltare a economiei țării, de construire a socialismului.

La 2 iunie 1952 dr. Petru Groza a fost ales președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, funcție pe care a îndeplinit-o cu cinste și cu spirit de înaltă răspundere pînă la sfîrșitul vieții sale. Dr. Petru Groza și-a închinat întreaga sa energie cauzei construcției socialiste, ca singur drum care poate asigura poporului nostru viitorul luminos și fericit. El a sprijinit politica Partidului Muncitoresc Romîn în problema națională și a militat pentru realizarea ei, pentru egalitatea în drepturi și frăția dintre poporul romîn și minoritățile naționale.

Prieten sincer și devotat al Uniunii Sovietice, Petru Groza a militat cu pasiune pentru stringerea legăturilor frățești între poporul romîn și popoarele sovietice, văzînd în aceasta o chezășie a dezvoltării economice și social-culturale a țării, a ridicării bunăstării poporului, a consolidării independenței și suveranității noastre naționale. Mîndru că țara sa face parte din invincibilul lagăr socialist, cea mai puternică forță în slujba păcii și progresului social, Petru Groza a contribuit la întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, la dezvoltarea relațiilor de prietenie frățească între aceste țări.

Adversar neîmpăcat al planurilor imperialiste de robire a popoarelor, de amestec în treburile interne ale altor țări, de pregătire a unui nou război, Petru Groza și-a cîștigat merite de seamă în realizarea politicii Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului republicii noastre, de pace și colaborare internațională, de coexistență pașnică între toate statele, indiferent de regimul lor politic și social. Prin munca sa neobosită pentru ridicarea prestigiului țării noastre și afirmarea Republicii Populare Romîne pe plan internațional ca forță activă în lupta pentru pace, dr. Petru Groza a dobîndit stima omenirii iubitoare de pace.

Petru Groza a desfășurat o largă activitate publicistică în slujba ideii nobile a păcii și prieteniei dintre popoare, a progresului social; figură luminoasă de intelectual și om politic înaintat, el a înțeles rolul istoric al clasei muncitoare ca principala forță socială a propășirii țării și i s-a alăturat, servind cu abnegație poporul romîn.

Pătruns de sentimentul demnității naționale, el avea încredere neclintită în forța creatoare a poporului nostru liber și stăpîn pe soarta sa.

Încetarea din viață a tovarășului Petru Groza este o grea și dureroasă pierdere pentru poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare din Republica Populară Romînă.

Să cinstim memoria sa prin unirea tot mai strînsă a oamenilor muncii în jurul Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului țării, prin mobilizarea tuturor forțelor în opera de construire a socialismului și de apărare a păcii, de realizare a măreților idealuri pentru care a muncit și luptat neuitatul nostru tovarăș Petru Groza.

Amintirea lui Petru Groza va rămîne veșnic vie în inima și conștiința oamenilor muncii din patria noastră.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

MITINGUL DE DOLIU

Vineri, 10 ianuarie, zi de doliu al întregului nostru popor. Locuitorii Capitalei și delegați din întreaga țară și din străinătate au condus pe ultimul său drum pe tovarășul dr. Petru Groza, eminent om politic și de stat, fiu devotat al poporului romîn, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

În sala funerară a Palatului Republicii, unde se află depus sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului dr. Petru Groza, răsună solemn acordurile imnurilor de doliu. Lămpile din marea sală își strecoară lumina prin pînza cernită. Pe un fundal de catifea stema Republicii Populare Romîne și drapelul de stat îndoliat străjuiesc catafalcul. În dreapta și în stînga catafalcului, pe console drapate în catifea purpurie, se află pernele cu înaltele decorații, ordine și medalii românești și străine cu care a fost distins dr. Petru Groza, conducător iubit și stimat al poporului romîn, luptător înflăcărat pentru înflorirea și propășirea patriei, pentru fericirea poporului, pentru prietenie și pace între popoare.

Sînt de față conducătorii partidului și guvernului, membri Prezidiului Marii Adunări Naționale, membri delegațiilor și reprezentanți de peste hotare desemnați să participe la funeralii.

Lîngă catafalc se află membri familiei defunctului.

Ora 8. Începe serviciul religios de înmormîntare oficiat de patriarhul Bisericii ortodoxe romîne, Justinian, înconjurat de mitropolitul Moldovei și Sucevei Justin Moisescu, mitropolitul Ardealului Nicolae Colan, de episcopi și un sobor de preoți și diaconi. Răspunsurile la serviciul religios sînt date de corala Patriarhiei, condusă de prof. Nicolae Lungu.

După serviciul religios rostesc rugăciuni șefi ai cultelor din Republica Populară Romînă, după ritualul cultului respectiv: dr. Fr. Möller, episcopul Bisericii evanghelice C. A.; Arday Aladar episcop al Bisericii reformate; dr. Kiss Elek, episcop unitarian; Traian Jovanelli, vicarul Arhiepiscopiei romano-catolice din București; Argay Gheorghe, episcop luteran S. P.; dr. Moses Rozen, șef rabinul cultului mozaic; muftiul Iacub Mehmet, șeful cultului musulman; Ștefan Nobilescu, din partea Federației cultelor evanghelice din R.P. Romînă.

Mitropolitul Ardealului, Nicolae Colan, a rostit apoi o cuvîntare omagială în numele Bisericii ortodoxe romîne și al celorlalte culte din R. P. Romînă.

Răsună din nou triste acordurile imnurilor funebre. În liniște, prin fața catafalcului pășesc luîndu-și ultimul rămas bun de la iubitul tovarăș dr. Petru Groza înalți funcționari de stat, conducători ai organizațiilor obștești, deputați ai Marii Adunări Naționale, generali ai Forțelor Armate ale R. P. Romîne, academicieni, oameni de știință, artă și cultură, delegați ai oamenilor muncii din toate regiunile țării.

Ora 9,45. Se schimbă ultimele gărzi. Fac de gardă reprezentanții la funeralii din R. P. Albania, Argentina, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, R. P. Mongolă, Egipt, Finlanda, R. D. Germană, R.P.F. Iugoslavia, R. P. Polonă, Suedia, Sudan, R. P. Ungară, Uniunea Sovietică, R. D. Vietnam.

Fac apoi de gardă tovarășii: Vladimir Gheorghiu, Al. Bîrlădeanu, Gherasim Popa, Anton Moisescu, Gh. Stoica, D. Balalia, Istvan Nagy, Irimia Pîrdău, acad. Raluca Ripan, Maria Zidaru.

Se schimbă ultima gardă. Catafalcul este străjuit de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Ștefan Voitec.

Ora 9,55. Sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului dr. Petru Groza, purtat pe umeri de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Ștefan Voitec, general colonel Leontin Sălăjan, Janos Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Bîrlădeanu, Gherasim Popa, este scos din sala funerară a Palatului Republicii.

Un grup de generali ai Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne pășesc înaintea sicriului purtînd pernele de catifea purpurie pe care se află înaltele decorații ale marelui dispărut.

În urma sicriului se află familia defunctului și membri ai Comisiei de stat pentru organizarea funeraliilor.

În acordurile grave ale marșului funebru, sicriul acoperit cu drapelul tricolor este depus pe catafalcul, îmbrăcat în catifea purpurie, care se află în mijlocul pieții. Fac de strajă patru ofițeri superiori.

În tribuna ridicată lîngă catafalc iau loc conducătorii partidului și statului: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, general-colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Vladimir Gheorghiu, Janos Fazekas, Al. Bîrlădeanu, Gherasim Popa; membri Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne: Anton Moisescu, Gh. Stoica, D. Balalia, M. Gh. Bujor, Ludovic Csupor, acad. P. Constantinescu-Iași, Filip Geltz, acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, Istvan Nagy, C. Paraschivescu-Bălăceanu, Irimia Pîrdău, acad. M. Ralea, acad. Raluca Ripan, Maria Zidaru, Romulus Zăroni; membri guvernului: Avram Bunaciu, M. Florescu, Gh. Gaston Marin, A. Joja, dr. V. Marinescu, Ion Gh. Maurer, I. Mineu, Marcel Popescu, A. Vijoli.

În tribună se află de asemenea membri delegațiilor și reprezentanții de peste hotare care participă la funeraliile președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale: delegația Republicii Populare Albania, în frunte cu Hadji Lleshi, președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Albania; reprezentantul special al președintelui provizoriu al Argentinei — A. Constanzo, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Argentinei la București; ambasadorul cu misiune specială al guvernului federal austriac — Albert Filz, însărcinatul cu afaceri al Austriei la București; reprezentantul Majestății Sale Regina Elisabeta a II-a a Angliei — A. A. Dudley, ministrul Marii Britanii la București; ambasadorul cu misiune specială pentru a reprezenta pe Majestatea Sa Regele Baudouin al Belgiei — Jean Leroy, însărcinatul cu afaceri al Belgiei la București; delegația Republicii Populare Bulgaria în frunte cu Encio Staikov, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului Național al Frontului Patriei; delegația Republicii Cehoslovace în frunte cu Rudolf Barak, ministrul Afacerilor Interne; delegația Republicii Populare Chineze în frunte cu Go Mo-jo, locțiitor al președintelui Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, locțiitor al președintelui Comitetului Național al Consiliului politic consultativ al poporului chinez, președintele Comitetului Popular pentru Apărarea Păcii din întreaga Chină și președintele Academiei Chineze de Științe; delegația Republicii Populare Democrate Coreene în frunte cu Kim Ben Dik, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. D. Coreene la București; reprezentantul guvernului danez — Niels Haugsted, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Danemarcei la București; reprezentantul președintelui Republicii Egipt și reprezentant al președintelui și guvernului Siriei — dr. Hussein Ghawky, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Egiptului la București; trimisul special și șef al delegației elvețiene — Pierre François Brügger, ministrul Elveției la București; ambasadorul cu misiune specială Gunnar Palmroth, ministrul Finlandei la București; reprezentantul guvernului Franței — Jean Deciry, însărcinat cu afaceri ad-interim al Franței la București; delegația Republicii Democrate Germane în frunte cu

(Continuare în pag. 2-a)

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăși și prieteni,

Stimați reprezentanți de peste hotare,

Cu adîncă durere poporul nostru, Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul Republicii Populare Romîne se despart azi de un mare fiu al țării, de scumpul nostru prieten și tovarăș Petru Groza, luptător pentru libertatea și propășirea patriei, pentru dreptate socială, eminent conducător de stat, unul din constructorii de frunte ai Romîniei socialiste, militant devotat cauzei păcii și prieteniei între popoare.

Figură luminoasă de democrat și patriot înaintat, strîns legat de mase, contopindu-se cu năzuințele de eliberare socială și națională ale poporului, Petru Groza a înțeles care sînt forțele sociale în stare să aducă poporului romîn, sfîrșitul suferințelor îndurate de veacuri. El a tras concluziile juste din dezvoltarea istorică a țării în decursul ultimelor decenii, din profundele conflicte social-politice între forțele progresului și forțele reacțiunii. Om politic clarvăzător, animat de dorința sinceră de a milita pentru dezvoltarea și înflorirea patriei, Petru Groza s-a ridicat împotriva politicii antinaționale și antipatriotice a celor mai reacționare cercuri ale burgheziei și moșierimii.

Petru Groza s-a alăturat forțelor sociale înaintate, în perioada luptelor eroice din februarie 1933 ale ceferiștilor și petroliștilor care au dat o lovitură puternică planurilor reacțiunii de aruncare a greutăților crizei economice din 1929—1933 pe umerii maselor populare, de aservire a țării capitalului străin și de transformare a Romîniei într-o bază a agresiunii antisovietice.

În aceste împrejurări istorice, cînd masele din ce în ce mai largi ale țărănimii se ridicau la luptă împotriva mizeriei, a sărăciei și nedreptăților tot mai accentuate, Petru Groza a întemeiat Frontul Plugarilor, organizație izvorîtă din năzuința țărănimii pentru pămînt și libertate. El a cunoscut bine istoria luptelor țărănești împotriva robiei feudale și exploatării capitaliste, a știut că ori de cîte ori țărănimea s-a ridicat împotriva exploatării moșierești și capitaliste fără un aliat credincios și conducător sigur a fost zdrobită. El a înțeles că țărănimea poate înfăptui năzuințele sale drepte numai în alianță și sub conducerea clasei muncitoare. Datorită făuririi alianței muncitorești-țărănești în lupta pentru înfăptuirea reformei agrare, țărănimea, după eliberarea țării, a devenit stăpînă pe pămîntul pe care-l muncește și a putut păși pe calea construirii unei vieți noi, socialiste.

În perioada cînd virfurile cele mai reacționare ale claselor dominante pregăteau instaurarea dictaturii fasciste și aruncarea țării în războiul antisovietic, Petru Groza a văzut în Partidul Comunist Romîn luptătorul cel mai hotărît și consecvent pentru apărarea libertăților democratice, a independenței naționale, pentru pace. În acțiunile politice desfășurate în țară, acolo unde s-a înfăptuit frontul comun al forțelor patriotice populare cuprinzînd Partidul Comunist Romîn, Frontul Plugarilor și alte organizații democratice, fascismul a fost înfrînt.

În timpul celui de-al doilea război mondial Petru Groza a adus o mare contribuție la lupta forțelor patriotice sub conducerea Partidului Comunist pentru scoaterea țării din războiul antisovietic și trecerea ei în coaliția antihitleristă.

Tovarăși și prieteni,

După 23 August 1944, cînd în țara noastră avea loc o uriașă mișcare populară împotriva vechilor rînduieli social-politice și a încercărilor reacțiunii de a menține poporul romîn în lanțurile asupririi, dr. Petru Groza, credincios intereselor poporului, s-a situat în primele rînduri ale forțelor patriotice democratice, care, sub conducerea Partidului Comunist, acționau pentru dezvoltarea țării pe o cale nouă, calea democrației și progresului social.

Înfrîngînd împotrivirea forțelor reacționare, oamenii muncii de la orașe și sate au adus la cîrma țării, la 6 martie 1945, primul guvern democratic din istoria Romîniei — guvern prezidat de tovarășul Petru Groza.

Unul din meritele deosebite ale lui Petru Groza este contribuția sa la înfăptuirea Republicii Populare Romîne, la făurirea și întărirea continuă a statului nostru democrat-popular.

Petru Groza a știut să privească înainte, înțelegînd că numai pe calea arătată de partidul clasei muncitoare Romînia poate deveni o țară prosperă, capabilă să asigure fiilor săi un nivel de trai și de cultură din ce în ce mai ridicat.

Petru Groza și-a cîștigat simpatia oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate din țara noastră ca luptător pentru înfrățirea tuturor celor ce muncesc, pentru dezvoltarea economică și culturală a poporului romîn și a minorităților naționale, pentru înflorirea Republicii Populare Romîne.

El și-a pus cu dragoste cunoștințele și forțele sale în slujba măreței opere întreprinse de Partidul Muncitoresc Romîn și statul nostru democrat-popular pentru ridicarea maselor muncitoare la lumina culturii, pentru dezvoltarea patrimoniului creației populare și a tradițiilor înaintate ale culturii noastre, pentru înflorirea literaturii, artei, științei în patria noastră socialistă.

Poporul nostru prețuiește în mod deosebit contribuția de seamă pe care a adus-o Petru Groza la înfăptuirea politicii republicii noastre populare de apărare a păcii și de micșorare a încordării internaționale, hotărîrea cu care el s-a ridicat întotdeauna împotriva planurilor războinice ale cercurilor agresive, eforturile pe care le-a depus pentru dezvoltarea colaborării între state, fără deosebire de sistem social. Prin aceasta dr. Petru Groza a devenit o personalitate prețuită și iubită nu numai în țara noastră, ci și peste hotare.

Petru Groza a fost un adept sincer și devotat al prieteniei între poporul romîn și popoarele sovietice și a militat cu convingere și hotărîre pentru dezvoltarea continuă a relațiilor frățești și a prieteniei cu Uniunea Sovietică, cu China Populară, cu toate țările socialiste. În întărirea continuă a unității lagărului țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică el vedea pe drept cuvînt chezășia cea mai puternică a apărării păcii și una din condițiile esențiale ale independenței și suveranității țării noastre, ale construirii cu succes a socialismului.

Dr. Petru Groza nu a fost membru al Partidului Muncitoresc Romîn, dar în el clasa muncitoare, partidul nostru, au avut un mare și credincios prieten. Legăturile trainice de strînsă și frățească conlucrare ce au existat între comuniști și tovarășul Petru Groza sînt un simbol al unității de voință și de acțiune care sudează într-un bloc pe membri partidului nostru și pe toți oamenii muncii, pe toți patrioții din țara noastră.

Tovarăși și prieteni,

În numele Prezidiului Marii Adunări Naționale, al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și al guvernului, în numele întregului popor romîn îndoliat aduc un ultim salut dr. Petru Groza, fiu vrednic și credincios al poporului romîn.

Aducem mulțumirile noastre tuturor celor care împărtășesc alături de noi pierderea dureroasă pe care a suferit-o țara noastră, tuturor reprezentanților țărilor care participă la această tristă solemnitate, șefilor de state, guvernelor, parlamentelor, partidelor, organizațiilor și persoanelor care au trimis delegați sau au exprimat condoleanțe.

Clasa muncitoare, țărănimea muncitoare, intelectualitatea, poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare din țara noastră vor păstra nestearsă amintirea luminoasă a celui care a fost dr. Petru Groza.

Omagiul cel mai de preț pe care-l putem aduce memoriei sale este acela de a munci cu și mai multă energie pentru victoria cauzei poporului muncitor căreia tovarășul Petru Groza i-a consacrat cu abnegație toate eforturile pînă în clipa cînd a încetat să-i bată inima nobilă. Strîns uniți în jurul partidului și guvernului țării, să ne intensificăm eforturile pentru dezvoltarea economiei și culturii noastre, pentru întărirea puterii populare, pentru apărarea păcii în lume, pentru făurirea unei Romînii socialiste înfloritoare, țară a belșugului și fericirii celor ce muncesc.

Adio, scump prieten și tovarăș de luptă!

Dr. Petru Groza

Cuvîntarea tovarăşului Frol Kozlov

preşedintele Consiliului de Miniştri al R. S. F. S. Ruse, membru în Prezidiul C. C. al P. C. U. S.

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a guvernului sovietic, şi în numele întregului popor sovietic, permiteţi-mi să exprim profunda noastră durere şi condoleanţele noastre în legătură cu pierderea grea pe care a suferit-o poporul romîn: încetarea din viaţă a tovarăşului Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, marele prieten al Uniunii Sovietice

Împreună cu oamenii muncii din Republica Populară Romînă, oamenii muncii din toate ţările socialiste, oamenii progresişti din lumea întreagă, sînt profund îndureraţi de încetarea din viaţă a tovarăşului Petru Groza.

Tovarăşul Petru Groza a străbătut un drum lung şi glorios de slujire a poporului său. El a fost un patriot vrednic al ţării sale, fiu credincios al poporului romîn.

Începîndu-şi activitatea politică în rîndurile unui partid burghez, tovarăşul Petru Groza, ca reprezentant al părţii celei mai bune şi progresiste a intelectualităţii, sub influenţa dătătoare de viaţă a marilor idei ale revoluţiei Socialiste din Octombrie, a înţeles cu mintea şi cu inima noile căi ale istoriei, a înţeles că numai sub conducerea partidului marxist-leninist al clasei muncitoare, pot fi asigurate înflorirea şi progresul patriei sale.

El a păşit pe drumul luptei revoluţionare democrate consecvente pentru interesele oamenilor muncii din Romînia, iar mai tîrziu a fost un participant activ şi unul din conducătorii construcţiei socialiste în ţara sa.

În perioada marilor prefaceri istorice din viaţa poporului romîn, Petru Groza a fost întotdeauna împreună cu poporul, împreună cu avangarda poporului, Partidul Muncitoresc Romîn, forţa conducătoare a transformărilor socialiste.

Tovarăşul dr. Petru Groza a înţeles profund că numai prin făurirea alianţei de luptă a muncitorilor şi ţăranilor muncitori, sub conducerea clasei muncitoare, pot fi învinse forţele reacţiunii, poate fi ridicat nivelul material şi cultural al ţăranilor şi al întregului popor.

În 1933 el s-a situat în fruntea organizaţiei ţărăneşti „Frontul Plugarilor" care în anii grei ai reacţiunii fasciste s-a alăturat luptei Partidului Comunist împotriva transformării Romîniei într-un complice la agresiunea hitleristă. În 1943 el a fost întemniţat pentru această activitate patriotică.

Petru Groza a desfăşurat o intensă activitate în cadrul Frontului Naţional Democrat organizat în toamna anului 1944 din iniţiativa Partidului Comunist Romîn.

El şi-a legat indisolubil soarta de construirea Romîniei democrat-populare.

În persoana tovarăşului Petru Groza oamenii muncii din Republica Populară Romînă au pierdut un eminent om de stat şi politic, care a depus multă forţă şi energie pentru construirea Romîniei noi, democrate, mai întîi în postul de preşedinte al Consiliului de Miniştri, apoi în cel de preşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

Petru Groza ne-a părăsit într-un moment cînd Republica Populară Romînă a realizat succese considerabile în construirea socialismului, în dezvoltarea economiei şi a culturii, în ridicarea nivelului de viaţă al poporului.

Tovarăşul Petru Groza a muncit fără răgaz pentru cauza păcii şi a securităţii popoarelor.

Sute de milioane de oameni din toate ţările îl cunosc ca pe un luptător înflăcărat pentru pace, pentru colaborarea internaţională.

Tovarăşul Petru Groza a fost un prieten credincios al Uniunii Sovietice, un prieten al poporului sovietic. Încă în cursul celui de al doilea război mondial, el a luptat pentru ca Romînia să-şi ocupe locul în frontul antihitlerist. După eliberarea Romîniei, tovarăşul Petru Groza a făcut mult pentru a consolida prietenia romîno-sovietică, pentru întărirea colaborării multilaterale şi rodnice dintre statele noastre. Acum 10 ani, în numele guvernului Republicii Populare Romîne, el a semnat tratatul sovieto-romîn de prietenie, colaborare şi ajutor reciproc. El vedea în consolidarea prieteniei romîno-sovietice, chezăşia sigură a independenţei şi suveranităţii naţionale a patriei sale.

Tovarăşul Petru Groza a avut prilejul să facă cîteva mari călătorii prin Uniunea Sovietică şi pretutindeni oamenii sovietici l-au întîmpinat cu căldură şi dragoste, văzînd în el un fiu eminent al poporului frate romîn.

În remarcabila sa carte „Am văzut cu ochii Ţara Păcii", Petru Groza a închinat multe pagini scrise cu căldură poporului sovietic. El vorbea cu un sentiment profund de admiraţie despre măreţul eroism al poporului sovietic, arăta că oamenii sovietici „au înscris nu numai în istoria ţării sovietice, dar şi în istoria întregii omeniri, o luminoasă pagină a dragostei de libertate, a puterii însufleţite de înaltul patriotism sovietic, pagini pline de minunate învăţăminte pentru toate popoarele".

Este ştiut ce luptă de mare amploare pentru cauza păcii, democraţiei şi a socialismului au dus şi duc glorioasul Partid Muncitoresc Romîn, clasa muncitoare şi întregul popor romîn.

Cu puţin înainte de încetarea sa din viaţă, tovarăşul Petru Groza scria despre interesul profund al Romîniei în menţinerea păcii, saluta cu însufleţire unitatea frăţească a partidelor comuniste şi muncitoreşti care au adoptat în noiembrie 1957 Declaraţia şi Manifestul Păcii.

„Iată de ce Manifestul Păcii adoptat la Consfătuirea reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti de la Moscova — scria Petru Groza — a găsit un ecou atît de puternic în rîndurile poporului romîn. Iată de ce propunerile Uniunii Sovietice cuprinse în hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. în problemele politicii externe a guvernului sovietic, cît şi în mesajele guvernului U.R.S.S., sînt întrutotul sprijinite de guvernul Republicii Populare Romîne, ca unele care corespund pe deplin intereselor vitale ale tuturor popoarelor şi contribuie la înlăturarea pericolului unui nou război, la întărirea păcii şi a colaborării internaţionale".

Iubiţi tovarăşi şi prieteni,

Cu profundă mîhnire ne despărţim astăzi pentru totdeauna de glorioşul fiu al poporului romîn, Petru Groza, care a făcut atît de mult pentru întărirea prieteniei frăţeşti a popoarelor din ţările socialiste.

Poporul romîn este îndreptăţit să se mîndrească cu un om de stat şi politic eminent cum a fost Petru Groza. Amintirea lui o vor păstra pentru vecie, împreună cu oamenii muncii din R.P.R., popoarele Uniunii Sovietice şi întreaga omenire progresistă.

Adio, scumpe prieten şi tovarăş!

Alegerile de deputaţi pentru sfaturile populare

În întreaga ţară se desfăşoară intens pregătirile în vederea alegerilor de deputaţi în sfaturile populare regionale, raionale, orăşeneşti şi comunale, care vor avea loc la 2 martie 1958. Campania electorală se desfăşoară, în toate colţurile patriei, sub semnul mobilizării întregului popor în vederea întăririi permanente a puterii noastre populare.

Poporul nostru muncitor, stăpîn pe soarta sa, consideră alegerile de deputaţi pentru sfaturile populare un eveniment de mare însemnătate pentru consolidarea continuă a regimului nostru democrat-popular, pentru întărirea democraţiei noastre socialiste.

Regimul de democraţie populară a chemat la viaţă nouă masele largi ale poporului, a determinat în situaţia lor schimbări fundamentale, a creat condiţii favorabile manifestării uriaşei energii creatoare a oamenilor muncii.

Republica Populară Romînă — cea mai democratică formă de guvernare din istoria poporului nostru — se deosebeşte radical de vechiul stat burghezo-moşieresc, care se baza pe asuprirea celor ce muncesc şi împiedica poporul să-şi spună cuvîntul asupra politicii de stat, asupra conducerii treburilor statului.

„Izvorul forţei şi superiorităţii orînduirii noastre de stat — a spus tov. Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri în cuvîntarea rostită la recenta şedinţă festivă a Marii Adunări Naţionale a R.P.R. — *este aceea că în Republica Populară Romînă puterea politică aparţine oamenilor muncii de la oraşe şi sate care exercită efectiv conducerea ţării, bucurîndu-se, nu pe hîrtie ci în fapt, de cele mai largi drepturi şi libertăţi democratice. Acesta este un democratism real, democratismul socialist, care are la baza sa faptul că principalele mijloace de producţie au fost smulse exploatatorilor şi se află în mîinile celor ce muncesc*".

Asigurînd oamenilor muncii drepturi şi libertăţi cu neputinţă de conceput în cadrul făţarnicei democraţii burgheze, statul nostru democrat-popular apără cu fermitate cuceririle socialiste ale poporului şi în numele intereselor fundamentale ale celor ce muncesc refuză să acorde libertate de acţiune celor care îndrăznesc să ridice mîna împotriva cuceririlor noastre revoluţionare.

Regimul de democraţie populară este puternic prin conştiinţa maselor, prin iniţiativa şi activitatea lor creatoare.

Sfaturile populare, organe locale ale puterii de stat, întruchipează în ţara noastră forma politică a conducerii treburilor obşteşti de către masele de oameni ai muncii. Ele desfăşoară o largă muncă organizatorică de masă, cuprinzînd peste 137.000 deputaţi şi avînd în jurul lor un larg activ de cetăţeni. Acţiunile acestora şi ale sutelor de mii de cetăţeni mobilizaţi de ei în diferite acţiuni organizatorice ale sfaturilor populare dovedesc incontestabila superioritate a sfaturilor populare faţă de vechile organe ale puterii burghezo-moşiereşti.

Un mare rol îndeplinesc sfaturile populare în dezvoltarea economică şi culturală a regiunilor, raioanelor, oraşelor şi comunelor patriei noastre. Ele exercită pe teritoriul lor conducerea agriculturii, industriei locale, comerţului, aprovizionării, precum şi a învăţămîntului public, a reţelei de instituţii de cultură, sănătate etc.

Capacitatea sfaturilor populare de a conduce şi a rezolva cu succes treburile regiunilor, raioanelor, oraşelor şi comunelor este dovedită de marile lor înfăptuiri în toate domeniile de activitate.

Rezultate deosebite au obţinut sfaturile populare în anul 1957, ca urmare a lărgirii considerabile a atribuţiilor şi competenţei lor potrivit sarcinii trasate de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956. Pe baza acestei Hotăriri s-au luat o serie de măsuri în vederea lărgirii atribuţiilor sfaturilor populare, iar în martie 1957 Marea Adunare Naţională a adoptat noua lege de organizare şi funcţionare a sfaturilor populare. În felul acesta competenţa sfaturilor populare a fost considerabil lărgită. S-au luat măsuri pentru lărgirea drepturilor lor în folosirea mijloacelor băneşti, precum şi pentru creşterea cointeresării lor în mobilizarea cît mai completă a resurselor financiare. Au fost trecute în subordinea lor numeroase instituţii industriale, culturale, sanitare, ceea ce a contribuit la întărirea bazei proprii de venituri. Lărgirea la dispoziţia sfaturilor populare, în anul 1957, a beneficiilor întreprinderilor de gospodărie comunală şi a unei părţi din beneficiile întreprinderilor şi organizaţiilor comerciale locale a sporit disponibilităţile băneşti destinate dezvoltării gospodăriei comunale şi reţelei comerciale cu circa 180 milioane lei faţă de 1956. Posibilităţile financiare ale sfaturilor populare au fost de asemenea mărite prin vărsarea la bugetele locale a unei cote de 50 la sută din beneficiile peste plan ale întreprinderilor industriale republicane.

Aşa cum s-a arătat la recenta sesiune a Marii Adunări Naţionale, măsurile luate în anul 1957 pentru lărgirea atribuţiilor sfaturilor populare au dat bune rezultate. Organele locale ale puterii de stat s-au preocupat mai îndeaproape de activitatea unităţilor economice şi social-culturale. În întreaga ţară au fost mai bine gospodărite treburile obşteşti ale regiunilor, raioanelor, oraşelor şi comunelor.

Cu toate acestea, mai există încă sfaturi populare care au serioase lipsuri în activitatea lor. Actuala campanie electorală trebuie să ducă la îmbunătăţirea şi perfecţionarea neîncetată a activităţii sfaturilor populare.

Cadrele didactice din întreaga ţară sînt chemate să aducă în această privinţă preţioasa lor contribuţie.

Mii de învăţători şi profesori sînt deputaţi în sfaturile populare. Un număr şi mai mare de pedagogi activează în diferite comisii ale organelor locale, conduc diferite acţiuni obşteşti iniţiate de acestea. Alţii sînt aleşi în Consiliile Frontului Democraţiei Populare care se constituie în aceste zile în toată ţara. Întregul detaşament al cadrelor didactice participă la vasta operă desfăşurată de partid şi guvern pentru educarea socialistă a maselor. Campania electorală constituie pentru toţi învăţătorii şi profesorii un deosebit prilej de intensificare a activităţii lor multilaterale, de a dovedi înalta lor conştiinţă cetăţenească, hotărîrea lor de a sluji cu devotament interesele scumpei noastre patrii.

MUZEUL mijloc de educare patriotică a elevilor

Printre numeroşii vizitatori care vin să afle lucruri interesante şi instructive în sălile Muzeului regional al Olteniei se află şi mulţi elevi.

Cu mult interes cercetează elevii secţia de istorie a muzeului, care înfăţişează evoluţia societăţii de pe teritoriul oltenesc începînd din comuna primitivă pînă în zilele noastre. Numeroşi profesori de istorie din Craiova obişnuiesc să ţină unele lecţii chiar la muzeu. Aşa procedează bunăoară tovarăşii Ion Calman, Leonida Pariza şi Alexandrina Anghel. Directorul muzeului, profesorul Tizu şi şeful secţiei istorice, profesorul Papilian Gheorghe dau tot concursul ca aceste lecţii să se desfăşoare în condiţii cît mai bune.

Într-un mod foarte interesant s-au realizat aici, de exemplu, lecţiile privitoare la răscoala ţăranilor din 1907. Elevii au cercetat harta celor 302 sate din regiunea Craiova care au participat la răscoală, precum şi două tablouri foarte reuşite, pictate de ţăranul P. Matei din comuna Scăieşti, raionul Filiaşi, participant la răscoală, care a înfăţişat pe pînză aspecte din timpul răscoalei.

Pentru a studia intuitiv condiţiile de viaţă din trecut în ţara noastră, elevii au la dispoziţie, în cadrul muzeului, 3 interioare de case din vremea regimului burghezo-moşieresc. Ei văd aici cum arăta casa unui ţăran sărac: o singură încăpere scundă, luminată de opaiţ, în care se găsesc vatra, războiul de ţesut, sapa, secera, patul şi masa rotundă, joasă pe care mînca ţăranul. Alături se află o cameră mai mare, luminată cu lampă de petrol, cu perdele la ferestre şi scoarţe pe pereţi — o cameră de chiabur. În fund se profilează bucătăria şi alte încăperi. A treia cameră este un salon boieresc, o sală mare, luminată de un candelabru de cristal, aşternută cu covoare persane, împodobită cu tablouri de valoare, cu o mare oglindă veneţiană, cu mobilier de stil adus din Franţa, canapele îmbrăcate în piele de Cordova, dantele de Bruxelles, o vitrină de cristal cu bibelouri etc. Pe o măsuţă, cărţile de joc şi bancnote de 1000 de lei vorbesc despre preocupările moşierilor.

Predate în asemenea condiţii, lecţiile de istorie devin deosebit de atractive şi interesante.

Între şcolile din regiunea Craiova şi muzeu există o strînsă legătură. În afară de faptul că se organizează vizite regulate la muzeu, elevii aduc o contribuţie de ajuns de însemnată la îmbogăţirea acestuia cu piese noi. Astfel, elevii din comuna Susita, raionul Filiaşi, au semnalat muzeului un interesant tezaur medieval de pe timpul ţarului Straşimir, compus din monede şi fragmente din brăţări de argint. Cercul tinerilor istorici şi arheologi de pe lîngă Şcoala medie nr. 2 „Fraţii Buzeşti" a semnalat muzeului un tezaur de monede romane, găsit în comuna Locusteni, raionul Cura Jiului, de către elevul Dumitru Trifănescu din clasa a VII-a „B".

Cu drept cuvînt se poate spune că Muzeul regional al Olteniei joacă un rol important în educarea patriotică a elevilor.

Prof. VALERIA CIACHIR

MITINGUL DE DOLIU

(Urmare din pag. I)

dr. Johannes Dieckmann, preşedintele Camerei Populare a R. D. Germane; N. Diamantopoulos, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Greciei la Bucureşti; reprezentantul guvernului indian — Anand Sarup Dhawan, prim-secretar al Ambasadei Indiei la Bucureşti; reprezentantul preşedintelui statului Israel, ambasadorul cu misiune specială dr. Arieh Harell, ministrul Israelului la Bucureşti; reprezentantul preşedintelui Italiei — dr. Francesco Lo Faro, ministrul Italiei la Bucureşti; delegaţia Republicii Populare Federative Iugoslavia în frunte cu Vladimir Simici, vicepreşedinte al Scupşcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia; delegaţia Republicii Populare Mongole în frunte cu Delgirjab, ministrul Comerţului; delegaţia Republicii Populare Polone în frunte cu Boleslaw Podedworny, locţiitor al preşedintelui Consiliului de Stat; reprezentantul special al preşedintelui Statelor Unite ale Americii — H. B. Wells, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Statelor Unite ale Americii la Bucureşti; reprezentantul guvernului Sudanului — Mohamed Hamad El Nil, ambasadorul Sudanului la Bucureşti; reprezentantul guvernului Suediei, ambasadorul cu misiune specială Rolf Sohlmann, ministrul Suediei la Bucureşti; reprezentantul guvernului turc, delegatul extraordinar Celal Tevfik Karasapan, ambasadorul Turciei la Bucureşti; delegaţia Republicii Populare Ungare în frunte cu Istvan Dobi, preşedintele Consiliului Prezidenţial al Adunării de Stat a R P Ungare; delegaţia guvernamentală a Uniunii Sovietice în frunte cu Frol Kozlov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., membru al Prezidiului C. C. al P.C.U.S.; delegatul Republicii Democrate Vietnam — Nguyen Van Kinh, ambasadorul R. D. Vietnam la Bucureşti.

Membrii familiei defunctului iau loc în tribună.

De o parte şi de alta a tribunei se află membri ai C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, deputaţi ai Marii Adunări Naţionale, conducătorii organizaţiilor de masă, oameni de ştiinţă şi artă, generali şi ofiţeri superiori, delegaţii de oameni ai muncii din regiunile ţării, printre care şi cei de pe plaiurile hunedorene, locul natal al marelui dispărut, delegaţii de muncitori din marile întreprinderi ale Capitalei, capii Bisericii ortodoxe romîne şi şefii cultelor.

Sînt prezenţi ataşaţi militari ai misiunilor diplomatice acreditate la Bucureşti, alţi membri ai corpului diplomatic, ziarişti străini.

Ora 10. Batalionul format din ostaşi de infanterie, aviaţie şi marină dă onorul.

Văzduhul este străbătut de sunete de sirene. În întreprinderi şi instituţii lucrul încetează.

Se opreşte circulaţia vehiculelor şi pietonilor.

Este clipa solemnă în care, adînc îndurerat, poporul romîn îşi ia rămas bun de la devotatul său fiu, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, dr. Petru Groza. Zecile de mii de oameni ai muncii aflaţi în Piaţa Republicii şi pe străzile învecinate se descoperă, îşi pleacă fruntile.

Fanfare intonează Imnul de Stat al Republicii Populare Romîne.

Începe mitingul de doliu închinat memoriei neuitatului tovarăş dr. Petru Groza.

Mitingul este deschis de tov. Florian Dănălache, prim-secretar al Comitetului Oraşenesc Bucureşti al P.M.R.

La cuvîntul tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, membru al Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

În numele delegaţiei guvernamentale a U.R.S.S., vorbeşte Frol Kozlov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., membru în Prezidiul Comitetului Central al P.C.U.S.

În numele delegaţiei R.P. Chineze ia cuvîntul Go Mo-jo, locţiitor al preşedintelui Comitetului Permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, locţiitor al preşedintelui Comitetului Naţional al Consiliului Politic Consultativ al Poporului Chinez, preşedintele Comitetului Popular pentru Apărarea Păcii din întreaga Chină şi preşedintele Academiei Chineze de Ştiinţe.

În numele delegaţiei R.P. Ungare şi al delegaţiilor tuturor celorlalte ţări socialiste ia cuvîntul Istvan Dobi, preşedintele Consiliului Prezidenţial al Adunării de Stat a R P Ungare.

Vorbeşte apoi scriitorul Nagy Istvan, membru al Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

La apoi cuvîntul tovarăşul Romulus Zăroni, membru al Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

Mitingul de doliu ia sfîrşit. Conducătorii partidului şi guvernului ridică pe umeri sicriul cu corpul neînsufleţit al tovarăşului dr. Petru Groza şi îl depun pe un afet de tun.

În sunetele marşului funebru cortegiul funerar se pune în mişcare.

La cimitirul Ghencea

Ora 14. Convoiul funerar s-a oprit la cimitirul Ghencea.

La intrarea în cimitir o gardă militară de onoare cu drapelul cernit prezintă onorul.

Carul mortuar se opreşte în faţa criptei de marmură albă, deschisă. De o parte şi de alta a sicriului fac de gardă ofiţeri superiori ai forţelor noastre armate. Lîngă sicriu se află conducătorii partidului şi guvernului, membrii Prezidiului Marii Adunări Naţionale, delegaţii şi reprezentanţii de peste hotare care participă la funeralii, ataşaţii militari străini, membrii familiei defunctului.

Patriarhul Justinian asistat de înalţi ierarhi oficiază serviciul religios de înhumare.

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, Chivu Stoica, rosteşte apoi ultimul cuvînt de rămas bun.

Răsună grave acordurile imnului funebru. Sicriul este coborît de pe afetul de tun şi purtat pe umeri spre criptă de conducătorii partidului şi guvernului nostru.

Solemn răsună acordurile Imnului de Stat al Republicii Populare Romîne. În semn de omagiu adus memoriei marelui dispărut se trag 24 de salve de artilerie. Sicriul este coborît în criptă. Peste cripta străjuită de Stema Republicii Populare Romîne se lasă lespedea de marmură, în care este săpată inscripţia: „Dr. Petru Groza 1884—1958".

Tăcere adîncă. Cei prezenţi aduc un ultim omagiu memoriei eminentului om de stat romîn, credincios fiu al poporului său, neuitatul tovarăş dr. Petru Groza.

Durerea pentru pierderea unuia din constructorii de frunte ai Romîniei socialiste călăreşte voinţa şi hotărîrea poporului nostru care, strîns unit în jurul partidului şi guvernului, va dobîndi noi succese pentru dezvoltarea economiei şi culturii patriei noastre, pentru întărirea puterii populare, pentru apărarea păcii în lume.

(Agerpres)

Cuvîntarea tovarăşului Chivu Stoica la mormîntul lui Petru Groza

Este deosebit de grea această clipă în care poporul romîn se desparte pentru totdeauna de unul din fiii săi cei mai devotaţi, vrednici şi iubiţi.

Cu adîncă înţelegere politică şi puternic spirit de răspundere, Petru Groza în momentele istorice hotărîtoare ale luptei duse de poporul muncitor, sub conducerea Partidului Comunist, pentru o Romînie liberă şi prosperă şi-a împletit destinul propriu cu destinul poporului, căruia i s-a dăruit cu tot elanul puternicei sale personalităţi.

Figura lui de mare cetăţean, de patriot devotat pînă la capăt cauzei nobile a celor ce muncesc, va rămîne mereu luminoasă şi pilduitoare, îndemn în lupta pentru pace şi socialism.

Neuitată va fi amintirea lui Petru Groza în inima poporului romîn.

Adio, drag şi neuitat tovarăş de luptă!

Sprijin mai larg calificării cadrelor didactice

Toată lumea este de acord asupra necesităţii unei cît mai ridicate calificări a cadrelor didactice. Acţiunea de calificare a pedagogilor este stimulată pe toate căile, inclusiv prin sistemul de salarizare. Şi, prin măsurile luate în repetate rînduri de partid şi guvern, s-au asigurat condiţiile pentru realizarea acestei acţiuni. Au fost lărgite posibilităţile de cuprindere a studenţilor în învăţămîntul fără frecvenţă, li s-au creat acestora numeroase înlesniri, s-a instituit un număr mai mare de sesiuni de examene, a fost elaborat un sistem mai activ de îndrumare a studenţilor, s-au îmbunătăţit mijloacele de aprovizionare cu material bibliografic.

Pe lîngă măsurile generale menite să ajute studenţilor fără frecvenţă din toate domeniile de activitate, s-a luat o măsură specială pentru cadrele didactice: s-a creat pentru ei o sesiune de examene în luna ianuarie, în timpul vacanţei de iarnă.

Dar iată că la sesiunea pentru cadrele didactice, care se încheie zilele acestea, nu s-au prezentat la examene, la facultăţile Universităţii „C. I. Parhon" bunăoară, decît cîte 5—6 studenţi la fiecare an de studiu.

Ceea ce este deosebit de interesant e că lucrul acesta n-a constituit o surpriză pentru nimeni. Atît decanatele, cît şi rectoratul Universităţii şi Direcţia învăţămîntului superior din M.I.C. ştiau aproape cu precizie că sesiunea din ianuarie nu va da rezultatele dorite.

Cauzele le cunosc de asemenea toţi. Şi studenţii — inclusiv cei care nu s-au prezentat — şi factorii răspunzători. Se ştie că programele şi temele lucrărilor de control n-au fost predate la secretariatul Facultăţii de matematică şi fizică şi la majoritatea celorlalte facultăţi decît la începutul lunii decembrie. Şi au fost expediate, peste tot, abia la 20 decembrie. Este cunoscut de asemenea faptul că multe catedre au admis o alcătuire superficială a programelor şi bibliografiilor dînd indicaţii care nu ţineau seama de cerinţe elementare: indicarea ediţiei lucrărilor, a paginilor etc. Catedra de istorie universală medie, modernă şi contemporană, de pildă, a înşirat 56 de titluri de lucrări, fără nici o altă indicaţie. Li s-a indicat studenţilor să citească „Descoperirea Indiei" de J. Nehru, „La resistence française" de D. Danty etc. Fără să mai vorbim de faptul că studenţii din provincie sînt puşi în imposibilitatea de a studia atunci cînd li se cere să consulte asemenea materiale cum sînt colecţia revistei italiene „Vita Nuove" (fără să li se indice măcar numărul sau data), sau lucrarea „Congresul I al Internaţionalei comuniste", apărută în „Editura Socialistă" în anul 1920.

Este adevărat că nu pot fi trecute cu vederea greutăţile de ordin administrativ. Facultăţile au întîmpinat greutăţi serioase în multiplicarea materialelor pentru învăţămîntul fără frecvenţă, ceea ce a contribuit în mare măsură la întîrzierea expedierii acestor materiale. O mare greutate o constituie, de asemenea, imposibilitatea de a caza studenţii în timpul acestei sesiuni. Unele facultăţi au anunţat de-a dreptul pe studenţi că nu le pot asigura cazarea şi masa decît pentru sesiunea iulie. Aşa a procedat Facultatea de filologie a Universităţii „C. I. Parhon". Altele, ca Facultatea de matematică şi fizică a aceleiaşi Universităţi, a făcut demersuri la rectorat, fără a obţine însă vreun răspuns. De altfel, Direcţia învăţămîntului superior din M.I.C. e de părere că în general aceasta nu e o problemă, deoarece „mai sînt şi alte sesiuni" (în care cazarea şi masa candidaţilor sînt asigurate).

Este limpede că pregătirea superficială de către decanate şi cadrele didactice universitare a sesiunii, lipsa unei temeinice îndrumări a studenţilor şi neasigurarea condiţiilor materiale nu pot contribui la ridicarea calificării pedagogilor. Şi o măsură bună cum este organizarea sesiunii din ianuarie, în timpul vacanţei de iarnă, nu se realizează decît în mod formal.

V. SAPUNA

În curînd noi sesiuni ale „lecturilor pedagogice"

Este cunoscut interesul cu care au fost primite primele sesiuni ale „lecturilor pedagogice", care au avut loc în anii trecuţi în Capitală ca şi în toate regiunile ţării şi la care au participat un mare număr de pedagogi, activişti ai U.T.M., părinţi etc. Nu de mult au apărut în librării o serie de lucrări cuprinzînd unele comunicări prezentate în cadrul acestor sesiuni. Arătînd roadele muncii ştiinţifice a cadrelor didactice, aceste lucrări constituie, totodată, un stimulent pentru toţi cei care vor prezenta comunicări la sesiunile „lecturilor pedagogice" din anul acesta. Numeroşi tovarăşi din întreaga ţară s-au înscris pentru a prezenta comunicări la sesiunile regionale, ce vor avea loc între 1—20 martie 1958. Sesiunea centrală se va desfăşura la Bucureşti între 31 mai şi 2 iunie 1958.

Munca de pregătire a lucrărilor ce vor fi prezentate în sesiunile din acest an se găseşte în plină desfăşurare. În Capitală s-au înscris pentru a prezenta asemenea lucrări 152 persoane, printre care 22 educatoare, 24 învăţători, 90 profesori de diferite specialităţi, 7 diriginţi, 3 părinţi ai elevilor, 2 instructori superiori de pionieri, 2 medici, un inspector şi secretarul unei organizaţii U. T. M. Multe din temele alese de aceştia sînt legate de predarea diferitelor obiecte de învăţămînt. Unele se referă la realizarea învăţămîntului politehnic — de această problemă se ocupă îndeosebi profesorii de fizică şi chimie, ştiinţe naturale, geografie, precum şi un număr de învăţători de la clasele I-IV. Mare parte din lucrări se referă la prevenirea rămînerii în urmă la învăţătură a elevilor, la rolul familiei în dezvoltarea interesului copiilor pentru învăţătură etc.

Printre lucrările ce vor fi prezentate la sesiunea „lecturilor pedagogice" din Capitală prea puţine se ocupă de realizarea educaţiei patriotice a elevilor. În schimb, o parte din lucrările legate de predarea diferitelor obiecte de învăţămînt se vor referi la felul cum contribuie predarea obiectului respectiv la realizarea educaţiei patriotice. Problema educării elevilor în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar va fi însă tratată pe larg în lucrările multor participanţi la sesiunile „lecturilor pedagogice" din regiunile Cluj, Bacău, Suceava şi Craiova. De asemenea, un număr important de participanţi la „lecturile pedagogice" din regiunile Constanţa şi Bacău au abordat în lucrările lor probleme legate de educaţia estetică, probleme cărora cadrele didactice din Bucureşti nu le-au acordat suficientă atenţie.

Pentru a veni în ajutorul celor ce se pregătesc pentru „lecturile pedagogice", Institutul de ştiinţe pedagogice a recomandat şi a pus la îndemîna lor prin intermediul secţiilor raionale de învăţămînt şi cultură, un număr însemnat de broşuri conţinînd îndrumări. De asemenea, pedagogilor din Capitală li s-a acordat sprijin şi prin consultaţiile organizate de către cabinetele pedagogice raionale, prin consfătuiri care au avut loc în perioada vacanţei de vară, prin cercurile pe specialităţi etc.

Lucrările trebuie depuse la secţiile de învăţămînt şi cultură regionale (pentru Bucureşti la secţia de învăţămînt a Capitalei) pînă la 25 ianuarie, pentru ca între 25 ianuarie şi 1 martie secţiile de învăţămînt şi cultură să le poată selecţiona în vederea sesiunilor regionale. Cele mai bune lucrări susţinute la „lecturile pedagogice" regionale vor fi trimise pînă la 1 aprilie Institutului de ştiinţe pedagogice, în vederea selecţionării lor pentru sesiunea centrală.

Utilitatea „lecturilor pedagogice" este demonstrată de numărul tot mai mare de participanţi, de interesul pe care oamenii din învăţămînt şi din afara învăţămîntului îl manifestă pentru această formă de activitate care contribuie la dezvoltarea cercetării ştiinţifice în domeniul pedagogiei.

M. TIMOFTE

Cabinetul nostru de geografie

Cabinetul de geografie al şcolii noastre este instalat într-o sală special amenajată în acest scop. Mobilierul cabinetului se compune din două dulapuri-bibliotecă, patru vitrine pentru colecţia de roci, trei stative pentru hărţi, douăzeci de mese cu cîte două locuri pentru elevi, o tablă, un ecran pentru proiecţia diafilmelor, o masă pentru copiat hărţi, o ladă de nisip.

Cabinetul posedă o importantă colecţie de hărţi murale, de planşe cu peisaje din diferite regiuni ale globului, o bogată colecţie de reviste cu vederi din toată lumea şi, în special, din U.R.S.S., numeroase cărţi de specialitate, 45 de atlase, diverse albume, o bogată colecţie geologică. Cabinetul are, de asemenea, aparatul său de proiecţie, o colecţie de diafilme şi diapozitive, 15 busole etc.

Pentru înzestrarea staţiei meteorologice a cabinetului a fost instalată pe terenul geografic din parcul şcolii o gheretă. Ne mai sînt necesare aci unele aparate — de pildă, un barograf, termometre de maximă, de minimă, psihrometru etc.

Şi utilajul cabinetului, de altfel, trebuie completat cu hărţi şi foi topografice pentru uzul claselor a VIII-a, materiale pe care ne străduim să le realizăm pînă la sfîrşitul anului şcolar. Pentru trasarea rapidă a contururilor diferitelor ţări pe tablă se vor confecţiona în atelierele şcolii şabloane. De asemenea, vom procura echipament pentru excursii, un aparat fotografic, lupă, plase pentru adunat plante şi roci.

In cabinet se ţin în mod regulat lecţiile de geografie. De mare folos ne sînt la aceste lecţii hărţile fizice in relief, datorită cărora putem lămuri elevilor, prin metoda suprapunerii hărţilor, legăturile cauzale şi interdependenţa dintre fenomene.

Elevii vin cu foarte mare plăcere la cabinet şi în timpul liber, atraşi de posibilitatea de a folosi bogăţia de material demonstrativ care le stă la îndemînă: hărţi, atlase, tablouri, ilustraţii, colecţii, aparate şi instalaţii. Intreaga activitate a cercului tinerilor geografi este legată acum de cabinetul de geografie.

De altfel, aici se desfăşoară şi alte activităţi — de pildă, şedinţele cercului pedagogic raional de geografie, consultaţiile pentru cei ce studiază fără frecvenţă etc. De asemenea, aici este şi sediul filialei locale a Societăţii de ştiinţe naturale şi geografie.

Cabinetul nostru de geografie, rezultat al muncii perseverente a cadrelor didactice, al colaborării cu părinţii şi al ajutorului acordat de organele locale contribuie mult la îmbunătăţirea predării geografiei.

Prof. HORTENSIA ŞUHAN
Cîmpulung Moldovenesc

La lecţia de lucru manual

Elevii clasei a III-a „B" de la şcoala medie nr. 1 din Făgăraş se află la lecţia de lucru manual. Învăţătoarea lor, tovarăşa Maria Neagoş, începe cu pricepere lecţia, cerînd copiilor să-şi organizeze locul de muncă. Ei îşi pregătesc în ordine cele necesare pentru începerea activităţii: băieţii — pănuşele de porumb pentru confecţionarea ştergătoarelor de picioare, iar fetele — lînă şi andrele pentru confecţionarea unor fulare. Îndată andrelele pornesc să umble cu hărnicie şi precizie. Cîteva fetiţe doar le mai mînuiesc cu stîngăcie, dar se silesc şi ele să prindă ritmul celorlalte.

Băieţii încă n-au început lucrul. Înainte de a porni cu ei la treabă, învăţătoarea verifică dacă şi-au însuşit cunoştinţele predate în lecţia precedentă, cu privire la confecţionarea ştergătorului de picioare din pănuşe de porumb. La întrebările ei elevii răspund corect. Ei ştiu care anume pănuşe sînt mai bune pentru confecţionarea ştergătorului, de ce pănuşele se udă înainte de începerea lucrului, cum trebuie mînuit acul de sîrmă şi cum se lucrează ştergătorul. În acest fel, munca practică a copiilor se bazează pe o serie de cunoştinţe teoretice cu privire la proprietăţile materialului cu care lucrează, la unealta pe care o folosesc şi la metodele de lucru, evitîndu-se caracterul meşteşugăresc al muncii.

După ce consideră că s-au lămurit problemele importante, învăţătoarea anunţă continuarea lucrărilor începute în lecţia anterioară, trecînd apoi printre bănci să vadă cum lucrează copiii. Fiecare lucrare este analizată şi însoţită de observaţiile şi de explicaţiile suplimentare ale învăţătoarei, care urmăreşte ca elevii să ţină curat locul de muncă, să respecte indicaţiile date, să mînuiască bine unealta cu care lucrează.

Verificînd lucrările elevilor, învăţătoarea constată un lapt pe care, desigur, nu-l dorea: o parte din elevi efectuează lucrări care nu se încadrează în tema „împletituri", iar alţii nu şi-au adus nimic de lucru. Din cele 16 fetiţe prezente, numai 9 efectuează împletituri din lînă, în timp ce 6 lucrează cu acul diferite motive naţionale, ce se încadrează în tema „cusături", iar o fetiţă modelează diferite figuri din plastilină. Cîţiva băieţi, care nu şi-au adus materialul necesar, sînt puşi să ajute pe colegii lor la confecţionarea ştergătorului.

Iată-i acum pe toţi la lucru, de parcă s-au luat la întrecere. În clasă se aude doar foşnetul pănuşelor de porumb şi tăcănitul vesel al andrelelor de metal.

Mă apropii de un elev să văd cum lucrează ştergătorul. Cu ajutorul unui ac de sîrmă, el trage cu îndemînare şuviţele de pănuşe pe care apoi le înnoadă. Cu fiecare rînd terminat, ştergătorul creşte în diametru. Mă apropii de alt elev. Foloseşte şi el aceeaşi metodă—înnodarea pănuşelor de porumb. Numai cîţiva băieţi execută ştergătorul prin metoda împletirii în trei a pănuşelor de porumb. Cu toate că şi unii şi alţii efectuează pînă la capăt obiectul propus — ştergătorul de picioare — cei care l-au lucrat prin metoda înnodării nu s-au putut familiariza cu împletitura unui şnur din pănuşe de porumb sau din alt material, aşa cum cere, de altfel, tema „împletituri".

Sună. Lecţia s-a terminat. Copiii îşi strîng în ordine lucrurile.

Plec împreună cu învăţătoarea şi discutăm cele petrecute în clasă. Lecţia a fost, în general, bine organizată. Discuţiile purtate cu elevii atît la început (la verificarea cunoştinţelor), cît şi în timpul desfăşurării muncii au dovedit că tovarăşa Maria Neagoş ştie să sprijine cu pricepere activitatea practică a elevilor pe cunoştinţele teoretice predate. De aceea ei nu fac o simplă muncă meşteşugărească, ci învaţă care sînt proprietăţile unor materiale şi cum se prelucrează acestea, îşi însuşesc în mod conştient diferite metode simple de muncă practică.

Totuşi, lecţia condusă de tov. Neagoş a avut şi neajunsuri. Pentru că materialele necesare lecţiei n-au fost pregătite din timp, unii copii n-au putut folosi din plin ora de lucru şi n-au executat lucrările prevăzute de tema curentă (împletituri). Învăţătoarea n-a căutat să-i deprindă pe toţi cu amîndouă metodele de împletituri — prin înnodare şi prin împletire în trei. Şi cred, de asemenea, că a constituit un neajuns faptul că tovarăşa Neagoş nu s-a ocupat şi de fetiţele care mînuiesc mai greu andrelele, spre a le ajuta să dobîndească mai repede îndemînarea necesară.

În totul, însă, după cum am mai spus, lecţia a fost izbutită. Ea l-a ajutat pe copii să dobîndească deprinderi de muncă practică, să înveţe a lucra ordonat, să-şi folosească cunoştinţele şi să le aplice cu pricepere.

M. DORU

Un colţ din expoziţia de la şcoala nr. 1 „N. Bălcescu" din Capitală, înfăţişînd obiecte variate construite de elevi în cadrul lucrărilor practice de atelier.

PENTRU ÎNLĂTURAREA SUPRAÎNCĂRCĂRII ELEVILOR

Chibzuim îndeajuns asupra temelor pentru acasă?

Supraîncărcarea elevilor şi măsurile pentru lichidarea ei constituie una din problemele care au fost mult dezbătute în ultimii ani şi care preocupă o mare masă de oameni — atît pedagogi cît şi părinţi. De nenumărate ori s-a ridicat problema că elevii şcolii de cultură generală sînt supraîncărcaţi, că sînt supuşi la eforturi care depăşesc posibilităţile lor fizice şi intelectuale.

Supraîncărcarea elevilor este determinată, fără îndoială, de numeroase cauze. Ea prezintă aspecte variate şi multiple care diferă adesea de la o şcoală la alta şi chiar de la profesor la profesor. Mulţi dintre cei care şi-au pus această problemă şi-au îndreptat focul împotriva programelor şi manualelor şcolare pe considerentul că au un volum prea mare de cunoştinţe. Este adevărat că una din cauzele principale ale supraîncărcării elevilor o constituie volumul mare de cunoştinţe prevăzut în unele programe şi manuale, cît şi forma greu accesibilă în care este prezentat uneori conţinutul acestora, după cum o altă cauză importantă o constituie aglomerarea activităţilor în afară de clasă şi extraşcolare la care sînt solicitaţi elevii. Nu este însă mai puţin adevărat şi faptul că supraîncărcarea elevilor se datoreşte şi unor cauze legate de organizarea muncii în clasă, de insuficienta pregătire a unor cadre didactice pentru lecţii, de nejuste proporţionare a timpului rezervat pentru diferitele etape ale lecţiilor şi de faptul că unii profesori caută să dea elevilor un volum de cunoştinţe mai mare chiar decît cel prevăzut în manuale.

Impotriva multora dintre aceste cauze s-au luat o serie de măsuri, care nu au rezolvat însă definitiv problema supraîncărcării elevilor, întrucît ele nu au fost aplicate cu stricteţe şi nu au avut în vedere toţi factorii care contribuie la menţinerea acestei supraîncărcări.

Una din formele cele mai frecvente ale supraîncărcării elevilor ce continuă să se menţină încă în şcolile noastre o constituie felul cum se dau temele pentru acasă, pe care mulţi profesori le consideră principala formă de însuşire şi fixare a materialului. Fără a minimaliza importanţa pe care o au temele date acasă în ansamblul procesului instructiv-educativ, în consolidarea cunoştinţelor elevilor şi în formarea deprinderilor de muncă independentă, putem afirma că în multe şcoli aceste teme au devenit unul din elementele principale care contribuie la menţinerea supraîncărcării elevilor.

Îngreunarea temelor pentru acasă se manifestă mai multe aspecte negative. Acestea privesc momentul dării temelor, alegerea şi volumul acestora. Sînt foarte frecvente cazurile în care darea temelor nu este considerată ca unul din momentele principale ale lecţiei, acest lucru devenind o chestiune secundară, formală, tratată cu superficialitate de către profesorii respectivi. Datorită utilizării neraţionale a timpului afectat fiecărei lecţii şi lipsei de planificare a materialului, mulţi profesori dau temele pentru acasă după ce s-a terminat ora, ier clopoţelul a sunat de ieşire. De aceea, din lipsă de timp, profesorul indică temele în grabă, fără să mai dea explicaţiile corespunzătoare, în clasă nu mai este liniştea necesară, iar elevii nu mai pot fi atenţi şi li se răpeşte recreaţia căre le este atît de necesară. Ca urmare a acestei situaţii, de multe ori elevii nu ştiu precis ce au de făcut, nu cunosc scopul temei şi cum trebuie să lucreze şi nu pot rezolva greutăţile pe care le întîmpină în timpul executării lucrărilor. Iată cîteva cifre care dovedesc că, într-adevăr, lucrurile se petrec de multe ori în felul acesta. Din 44 de cazuri verificate în regiunile Cluj, Oradea şi Stalin, s-a constatat că numai în 8 cazuri temele au fost indicate la timp, în 8 cazuri nu s-au dat de loc teme pentru acasă, iar în restul de 28 cazuri temele au fost date după ce a sunat de recreaţie.

Adeseori comunicarea temelor se face în mod formal, folosindu-se formulele: „luaţi lecţia din carte", „citiţi de la pagina... pînă la pagina..." sau „rezolvaţi exerciţiile nr...". Neajunsurile care decurg dintr-o asemenea comunicare impun elevilor un timp suplimentar pentru efectuarea temelor şi periclitează însăşi calitatea lecţiilor.

Se vădeşte adesea formalism şi în ceea ce priveşte alegerea temelor. Se dau teme la întîmplare, fără legătură cu lecţia, lipsite de orice caracter creator, în multe cazuri numai cu scopul de a da de lucru elevilor.

Faptul cel mai important care determină supraîncărcarea elevilor sub acest aspect îl constituie însă volumul extrem de mare al temelor ce se dau de scris pentru acasă la toate obiectele. După aprecierile unor directori de şcoli şi diriginţi, 30—40% din supraîncărcarea care se manifestă în procesul de învăţămînt la ora actuală se datoreşte volumului exagerat de mare al temelor date pentru acasă.

Sînt foarte frecvente cazurile cînd unii profesori dau la specialitatea lor teme atît de încărcate, încît elevilor nu le mai rămîne timp să se pregătească şi la alte materii. Aceşti profesori „uită" că în afară de obiectul lor mai există şi alte obiecte în planurile de învăţămînt, sau consideră că obiectul propriu este cel mai important.

Cu prilejul unui control efectuat la şcoala medie nr. 22 „Gh. Lazăr" din Capitală s-a constatat că profesorii dau teme pentru acasă, de regulă, fără a se interesa de volumul temelor date la celelalte obiecte. Nu există o coordonare şi o proporţionare justă a temelor pentru acasă la toate materiile pe o zi, precum şi în cursul săptămînii, în funcţie de orar, aşa cum prevăd îndrumările Ministerului Învăţămîntului şi Culturii. Bunăoară, la clasa a VII-a „B", de la şcoala „Gh. Lazăr" s-a dat ca temă pentru acasă la o singură lecţie de matematică să se rezolve 8 probleme şi să se scrie teoremele cu privire la criteriile de asemănare a triunghiurilor. S-a întrebat profesorul respectiv de cît timp au nevoie elevii pentru executarea acestei teme şi dacă mai pot să facă temele şi la celelalte obiecte?

In afară de aceasta, conţinutul temelor date acasă nu este întotdeauna justificat, bine gîndit. Se dau lucrări care nu fac altceva decît să răpească timpul preţios al elevilor: copierea notiţelor sau a schemelor făcute în clasă la tablă şi notate deja pe maculatoare, rezumatul unor lecţii la istorie, ştiinţele naturale, fizică, executarea unor desene artistice la ştiinţe naturale, la fizică etc.

Iată de pildă ce teme pentru acasă au primit elevii unei clase de la şcoala de 7 ani nr. 23 din Capitală, în săptămîna de la 28 octombrie la 2 noiembrie 1957, în afară de problemele şi exerciţiile date la matematică, limba română, limbi străine: la zoologie — rezumate şi desene; la fizică — rezumate, desene şi exerciţii; la istorie — rezumatele lecţiilor; la muzică — portative cu solfegii; la desen — planşe cu desene liniare şi figuri geometrice etc. Aproape în fiecare zi a acestei săptămîni elevii clasei respective au primit teme de scris pentru acasă la toate obiectele.

Rezultatul acestor practici este că în multe zile ale săptămînii elevii lucrează la executarea temelor scrise pentru a doua zi cîte 4, 5 şi chiar 6 ore. Din această cauză ei se culcă seara tîrziu, se scoală dimineaţa de vreme, nu-şi refac forţele în timpul somnului prea scurt, iar capacitatea lor de muncă intelectuală este în consecinţă scăzută la orele de clasă. Efectul negativ al supraîncărcării cu teme pentru acasă se răsfrînge în acest fel şi asupra înţelegerii, memorării şi reproducerii materialului nou predat, cît şi a celui însuşit anterior. Supraîncărcarea cu teme pentru acasă duce la oboseală, iar cu timpul la surmenaj.

Această situaţie impune tuturor cadrelor didactice să examineze cu mai multă atenţie problema supraîncărcării elevilor prin temele date acasă şi să ia măsuri eficace pentru evitarea ei, ceea ce nu este greu de realizat.

La darea temelor scrise pentru acasă învăţătorii şi profesorii trebuie să ţină seamă de particularităţile de vîrstă ale copiilor, de dozarea efortului lor în timp, cunoscînd că timpul necesar efectuării acestor teme nu trebuie să depăşească 1—1½ ore pentru elevii din clasele mari. Numai aşa elevii vor avea posibilitatea să repete şi celelalte lecţii, să facă lectură, să se recreeze şi să se odihnească.

La stabilirea temelor trebuie să se urmărească o justă corelaţie între diferitele obiecte de învăţămînt, în funcţie de importanţa fiecăruia. Totodată trebuie să se acorde mai multă grijă alegerii temelor, spre a nu supraîncărca elevii cu lucruri neesenţiale, lipsite de importanţă.

Înlăturarea supraîncărcării elevilor prin temele date acasă este posibilă numai printr-o strînsă colaborare între toţi profesorii clasei, între care un rol important revine dirigintelui, printr-o selecţionare atentă a temelor ce se dau de scris pentru acasă şi printr-un număr mai redus de teme strict necesare, care să nu ceară din partea elevilor un timp de muncă exagerat de mare.

Stabilirea unui număr raţional de teme şi eliminarea celor inutile se poate face prin întîlniri săptămînale ale profesorilor clasei, întîlniri la care să se discute şi să se stabilească, pe discipline, temele ce urmează a fi date elevilor pentru acasă în săptămîna următoare. Fără îndoială că acest lucru cere şi îmbunătăţirea orarului, adeseori alcătuit defectuos şi în contradicţie cu cerinţele pedagogice. Orarul trebuie să eşaloneze în mod just obiectele şi să ţină seama de posibilităţile de efort ale elevilor în cursul săptămînii.

Merită a fi menţionat sistemul folosit de unele şcoli — de a introduce o condică de evidenţă a temelor date pentru acasă, în care toţi profesorii înscriu temele date elevilor pentru ziua următoare şi timpul necesar rezolvării lor, cu obligaţia de a consulta şi ţine seama de notările din această condică. O astfel de condică este de un real sprijin diriginţilor, care sînt datori să o cerceteze în mod permanent şi să intervină imediat atunci cînd constată că unii profesori au dat elevilor un volum prea mare de teme sau teme care nu erau absolut necesare.

Justa alegere şi dozare a temelor date acasă va contribui la rezolvarea problemelor privitoare la evitarea supraîncărcării elevilor numai dacă va face parte dintr-un întreg complex de măsuri, la care sînt chemaţi să colaboreze toţi factorii ce au legătură cu şcoala, şi dacă va fi urmărită cu stricteţe de diriginţi, de directorii şcolilor şi de organele de inspecţie.

C. MINCA

O expoziţie a lucrărilor confecţionate de elevi

Acum o săptămînă s-a deschis la şcoala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" prima expoziţie a lucrărilor executate de elevii şcolilor din Capitală în cadrul activităţilor practice în atelier. Materialele expuse dovedesc atît străduinţa pe care o arată cadrele didactice pentru realizarea învăţămîntului politehnic, cît şi interesul elevilor pentru munca practică.

Printre obiectele expuse se remarcă instrumentele executate din fier, oţel şi lemn de elevii şcolii medii nr. 7 „I. L. Caragiale" ca şi machetele de termocentrale şi de avion confecţionate de ei, reţeaua electrică şi transformatorii lucraţi de elevii şcolii medii nr. 15, telegraful Morse, cîmpul electromagnetic, scripetele fix, aparatul de sudură şi vibratorul electric construite de elevii şcolii medii nr. 13, fasungurile pentru faruri auto lucrate de elevii şcolii nr. 49, nivelmetrul, grafometrul, aparatul pentru demonstrarea inerţiei, plugul şi grapa executate de elevii şcolii de 7 ani nr. 51, precum şi numeroase alte materiale efectuate de elevii şcolilor medii nr. 4 „Aurel Vlaicu", nr. 1 „Nicolae Bălcescu", nr. 14, nr. 23 şi nr. 28, ca şi de elevii şcolilor de 7 ani nr. 31, nr. 50 şi nr. 57.

Rezultatele unui concurs

Nu de mult s-a încheiat un concurs pentru confecţionarea materialului didactic — primul concurs de acest fel desfăşurat în ţara noastră. Organizarea acestui concurs se încadrează în sistemul de măsuri luate de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii în vederea ridicării calităţii materialului didactic folosit în şcoli.

In adevăr, întărirea bazei didactico-materiale a procesului de învăţămînt, înzestrarea laboratoarelor şcolare cu material didactic bogat şi variat, de calitate bună, cu ajutorul căruia să se poată realiza un învăţămînt intuitiv, constituie una din preocupările de seamă ale Ministerului Învăţămîntului şi Culturii. In acest scop Ministerul a format colective de cadre didactice de toate specialităţile care se ocupă de această problemă, a organizat schimb de material didactic cu diferite ţări, a procurat de peste hotare diferite modele de aparate şi material grafic, s-a preocupat de îmbogăţirea bibliotecilor şcolare cu lucrări privitoare la confecţionarea de aparate, instrumente etc.

Alături de aceste măsuri, s-a decis să se organizeze anual şi un concurs pentru confecţionarea de material didactic, menit să antreneze în această acţiune un număr cît mai mare de învăţători şi profesori.

La primul concurs de material didactic, care s-a ţinut în noiembrie 1957, s-a prezentat un material variat şi interesant. Printre cele 45 de prototipuri, confecţionate de 22 de concurenţi, comisia concursului a apreciat îndeosebi cîteva care merită să fie produse în serie şi popularizate. S-au remarcat astfel circuitele electrice confecţionate de prof. **Pavel Popescu** (Mediaş). Acestea permit întocmirea a numeroase dispozitive experimentale din domeniul electricităţii. Cu ajutorul lor se pot demonstra cu uşurinţă diferite conectări, reostate, acţiuni reciproce dintre curenţi şi magneţi, funcţionarea unui motoraş electric etc. Modelul a fost premiat cu premiul II.

Merită să fie evidenţiat şi goniometrul şcolar, confecţionat de prof. **Ion Burducea** (Sibiu). Acest aparat are un accesoriu ingenios care permite determinarea unghiului de înălţime (elevaţie) prin reflecţia acestui unghi într-o oglindă aşezată orizontal. Cu goniometrul tovarăşului Burducea se poate lucra rapid şi cu mai multă precizie decît cu goniometrul simplu. Aparatul a fost premiat cu premiul III.

Un alt aparat premiat este trigonometrul construit de prof. **Mircea Văleanu** (Mediaş), util pentru predarea funcţiilor trigonometrice în clasa a VII-a. Aparatul arată variaţia funcţiilor şi mărimea lor naturală, fără a fi nevoie de utilizarea tabelelor trigonometrice. Aparatul a fost premiat cu premiul III.

O serie de profesori s-au ocupat de perfecţionarea unor modele existente. Bunăoară, prof. **Ştefan Bucşa** (Avrig) a perfecţionat galvanometrul. Aparatul construit de el are sensibilitatea de 10^{-5} amperi şi poate fi folosit pentru experienţele de inducţie electromagnetică şi alte experienţe unde se produc curenţi slabi. Aparatul a fost premiat cu premiul I. Prof. Ştefan Bucşa a confecţionat şi un electroscop cu pai, construit după modelul electroscopului cu indicator de aluminiu, dar avînd o sensibilitate mai mare decît acesta, o izolaţie mai bună şi posibilitatea de a păstra electricitatea timp îndelungat. Electroscopul cu pai a fost premiat cu premiul II.

Tov. **Haralambie Soltineanu**, învăţător în comuna Valea Brazilor, a confecţionat un cub şi un paralelipiped divizate în centimetri cubi şi decimetri cubi, pentru lămurirea elevilor din clasele I—IV asupra noţiunii de volum şi asupra modului de calcul a volumului unui cub sau paralelipiped. Tov. Soltineanu a confecţionat de asemenea un material privitor la împărţirea unui metru cub în dm^3 şi cm^3 şi a unui decimetru cub în cm^3. Modelul a fost premiat cu premiul II.

Planşeta de laborator confecţionată de tov. **Alfred Bartmus** (Rupea), constituie o îmbunătăţire a planşetei care se foloseşte actualmente în şcoli, aplicîndu-se la bănci, în clasă, pentru a se obţine o măsuţă orizontală pe care elevii pot executa lucrări frontale la fizică şi chimie. Planşeta confecţionată de tov. Bartmus este prevăzută cu o poliţă mică pentru eprubete. Planşeta este practică şi va folosi mai ales şcolilor care nu au încă o sală şi mese speciale pentru lucrări practice. Modelul a fost premiat cu premiul III.

De asemenea, a fost premiată cu premiul III cutia cu litere şi cifre decupate confecţionată de învăţătorul **Florea Ştefănescu** (Codlea).

Merită să fie menţionate şi aparatele simple pentru ilustrarea noţiunilor de unghi adiacent, unghi complementar, unghi suplementar etc. confecţionate de prof. **Dumitru Raşu** (Budeşti). Aceste aparate se pot confecţiona de către elevi în cadrul lucrărilor practice în ateliere.

La concurs au fost prezentate numeroase materiale pentru predarea scris-cititului şi a aritmeticii în clasele I—IV. Aceste materiale sînt însă, uneori, prea complicate. De exemplu, pentru predarea unor litere s-a confecţionat o cutie mare din scîndură, în care literele sînt ridicate cu cremaliere, acţionate de o manivelă (cinci cremaliere pentru cinci litere). De asemenea unele maşini de socotit, alcătuite din planşete verticale sau cilindri cu cifre variabile, sînt prea complicate şi costisitoare.

Este de aşteptat ca la viitoarele concursuri de material didactic învăţătorii şi profesorii să participe în număr şi mai mare, să pornească la o muncă mai însufleţită în ceea ce priveşte confecţionarea de material didactic, să prezinte prototipuri, machete şi schiţe de o valoare reală, caracterizate prin simplitate şi originalitate.

T. NEŞ

ŞTIRI DIN ŞCOLI

Un referat interesant

Membrii cercului de astronomie de la şcoala medie nr. 1 din oraşul Sighişoara au organizat de curînd o manifestare interesantă. Referatul „Viaţa şi activitatea lui Copernic", prezentat cu acest prilej, a stîrnit mult interes în rîndurile ascultătorilor şi a fost urmat de discuţii ample.

In încheiere s-a prezentat un frumos şi variat program artistic.

CONSTANTIN TATU
Sighişoara

Pentru părinţi şi pentru copii

In sala colţului roşu al comitetului sindical al muncitorilor din învăţămînt şi cultură de la Dorohoi peste 50 de părinţi au participat nu de mult la conferinţa „Legătura şcolii cu familia", expusă de prof. Alexandru Ostofi.

Tot din iniţiativa comitetului sindical s-au organizat pentru elevi şi pentru copiii din instituţiile preşcolare minunate seri de basm. S-au prezentat basmele „Harap Alb", „Albă ca zăpada", „Capra cu trei iezi" etc., însoţite de proiecţii de diafilme.

V. IOAN
Dorohoi

Excursie în Capitală

De curînd, comitetul sindical raional de învăţămînt şi cultură din Alexandria a organizat pentru pedagogi o excursie de o zi în Capitală. Cei peste 100 de participanţi la această excursie au vizionat spectacole cu drama „Ovidiu" de V. Alecsandri şi opera „Dama de pică" de P. I. Ceaikovski.

D. ANDRIŢOIU
Alexandria

Vacanţa pionierilor şi şcolarilor

Pionierii şi şcolarii din regiunea Constanţa au avut posibilitatea să petreacă vacanţa în mod plăcut, datorită grijii pe care au manifestat-o organele locale în această direcţie. In diferite localităţi au fost organizate oraşele ale copiilor, unde s-au instalat chioşcuri cu cărţi, dulciuri etc. şi s-au prezentat numeroase programe artistice. In oraşelul copiilor din Constanţa a fost pus în funcţiune un tren al copiilor.

O mare atenţie s-a acordat organizării taberelor şi excursiilor. Numeroşi şcolari şi-au petrecut vacanţa în taberele organizate la munte.

In multe localităţi au fost organizate festivaluri ale filmului pentru copii.

I. BADICA
Constanţa

Consfătuiri cu cadrele didactice

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a organizat în zilele de 29—30 decembrie 1957, în centrele regionale Iaşi, Cluj, Tg. Mureş, Oraşul Stalin, Suceava şi Constanţa consfătuiri cu un număr însemnat de cadre didactice, diriginţi şi directori de şcoli cu rezultate bune în munca instructiv-educativă, pentru discutarea unor măsuri privind evitarea supraîncărcării elevilor din şcolile de cultură generală.

In legătură cu aceleaşi probleme a avut loc în ziua de 4 ianuarie 1958, la Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, o consfătuire cu directori de şcoli şi cadre didactice fruntaşe din oraşul Bucureşti.

ALEGEREA noilor organe sindicale

Zilele acestea au început în instituțiile din învățămînt și cultură din întreaga țară pregătirile în vederea prezentării dărilor de seamă și alegerii noilor organe sindicale. Pentru oamenii muncii din învățămînt evenimentul acesta este deosebit de important, dat fiind rolul din ce în ce mai mare pe care îl au organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt și cultură în dezvoltarea învățămîntului de toate gradele și în răspîndirea culturii în masele largi ale poporului.

Sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt și cultură au acumulat o rodnică și bogată experiență în activitatea lor. Aproape că nu există nici o problemă din domeniul învățămîntului sau al muncii culturale de masă la rezolvarea căreia sindicatul nostru să nu participe activ. În ultimii ani a crescut interesul organizațiilor noastre sindicale pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt din școală. Multe dintre acestea au căutat și au găsit forme interesante pentru a promova experiența pedagogică înaintată a unor învățători și profesori, pentru a sprijini calificarea și perfecționarea altora, pentru a ajuta la lărgirea orizontului lor de cunoștințe în toate domeniile și în special în domeniul pregătirii lor politico-ideologice. Un mare număr de pedagogi atrași în activitatea culturală de masă participă activ la opera de transformare socialistă a agriculturii, ca purtători ai cuvîntului partidului în masele țărănimii muncitoare.

Pentru mai strînsa legare a învățămîntului de viață, sarcină stabilită de cel de al II-lea Congres al P.M.R., organizațiile sindicale au inițiat o largă acțiune în vederea cunoașterii de către pedagogi a bogățiilor patriei, a celor mai importante construcții economice înfăptuite în anii puterii populare.

Ar putea fi enumerate multe acțiuni prin care organizațiile sindicale din instituțiile de învățămînt și-au adus contribuția la efortul pe care-l depune poporul nostru pentru o viață din ce în ce mai bună. Ele sînt însă îndeobște cunoscute. Cunoscută este și semnificația profundă a acestora — și anume conștiința tot mai ridicată, atașamentul profund cu care răspund muncitorii din domeniul învățămîntului și culturii la chemarea partidului pentru făurirea societății socialiste.

Cel de al IV-lea Congres al sindicatului nostru, care a avut loc în noiembrie anul trecut, exprimînd voința celor peste 200.000 de membri ai sindicatului a stabilit o serie de măsuri privind dezvoltarea contribuției muncitorilor din învățămînt și cultură în vederea îndeplinirii și în viitor cu succes a sarcinilor pe care partidul le-a pus în fața școlii și a instituțiilor de cultură. Hotărîrile celui de al IV-lea Congres au fost primite cu bucurie de toate organizațiile noastre sindicale, care au și trecut la îndeplinirea lor.

După cum se știe, una dintre cele mai importante măsuri prevăzute în Rezoluția Congresului este intensificarea activității profesionale în rîndul membrilor de sindicat pentru a ridica nivelul învățămîntului de toate gradele. În cursul lunii decembrie multe organizații sindicale din școli au dezbătut Hotărîrile Congresului, au stabilit diferite măsuri menite să ducă la ridicarea măiestriei pedagogice a cadrelor didactice, la ridicarea nivelului cunoștințelor lor politico-ideologice, la îmbunătățirea activității lor sociale și culturale.

Hotărîrea plenarei C.C.S. din decembrie 1957 cu privire la organizarea adunărilor generale și conferințelor sindicale pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerilor, hotărîre care stabilește ca acestea să aibă loc la începutul anului 1958, găsește așadar organizațiile noastre sindicale angajate într-o rodnică muncă de îmbunătățire a activității lor în toate sectoarele. Comitetele sindicale raionale și orășenești, comitetele de instituție, ca și activiștii obștești și toți muncitorii din învățămînt trebuie să aibă în vedere că succesul alegerilor sindicale depinde în bună măsură de pregătirea lor. De aceea toate organele sindicale au datoria să acorde întreaga atenție pregătirii politico-organizatorice a alegerilor. Este o obligație a fiecărui comitet sindical de instituție, a fiecărei organizații sindicale de bază de a veghea ca adunările generale pentru alegeri să nu se țină pînă cînd nu sînt asigurate toate măsurile pregătitoare necesare.

În cadrul măsurilor de pregătire un loc important îl ocupă instruirea activului sindical.

Buna reușită a alegerilor este determinată în mare parte și de felul cum este întocmită darea de seamă. De conținutul dării de seamă, de problemele pe care le ridică, de felul cum acestea sînt analizate depinde în bună măsură nivelul desfășurării adunărilor generale și al conferințelor pentru alegeri. Darea de seamă prezentată în adunarea generală a organizației de bază sau a grupei sindicale trebuie să oglindească activitatea sindicală desfășurată în școala sau instituția respectivă, să analizeze activitatea organizatorului și a delegaților sindicali din grupă, să cuprindă sarcinile actuale care stau în fața membrilor organizațiilor respective. Pentru aceasta este necesar să se cunoască întregul proces de învățămînt, ca și perspectivele imediate privind înlăturarea diferitelor neajunsuri și lipsuri etc. O asemenea dare de seamă se întocmește după consultarea membrilor de sindicat.

Dările de seamă trebuie să analizeze de asemenea felul în care sînt traduse în viață în instituția respectivă Hotărîrile plenarelor C.C. al S.M.I.C.

În activitatea organizatorică a sindicatului, un rol deosebit de important îl au grupele sindicale. Experiența a dovedit că cu cît este mai bine organizată munca sindicală în grupe cu atît organizațiile sindicale de bază își îndeplinesc cu mai mult succes sarcinile puse în fața lor de către partid. De aceea este necesar să se acorde importanța cuvenită desfășurării adunărilor generale pentru alegeri în grupele sindicale.

Sindicatele din țara noastră sînt constituite și își desfășoară activitatea pe baza principiilor centralismului democratic, ale democrației muncitorești. Democrație în viața organizațiilor sindicale se exprimă în primul rînd prin faptul că întreaga activitate a sindicatelor se desfășoară cu participarea directă a membrilor de sindicat și sub controlul acestora. Membrii sindicatelor noastre au drepturi depline de a controla activitatea organelor sindicale alese de ei. Aceste drepturi trebuie să se vădească acum, în adunările generale pentru dări de seamă și alegeri, printr-o deplină respectare a democrației muncitorești, pe baza creării tuturor condițiilor pentru dezvoltarea criticii și autocriticii obiective și constructive.

Hotărîtor pentru creșterea autorității și eficacității adunărilor generale sindicale — care sînt forurile superioare de conducere a organizațiilor sindicale din întreprinderi și instituții — este atitudinea justă față de părerile și criticile exprimate de membri organizațiilor sindicale respective. În cadrul adunărilor generale și conferințelor de alegeri, organele sindicale și toți activiștii sindicatelor trebuie nu numai să asculte, ci să aibă și o atitudine pătrunsă de simțul răspunderii față de părerile, propunerile și criticile oamenilor muncii, să țină seamă de ele, să le analizeze cu seriozitate. Fiecărui membru de sindicat care a făcut o propunere să i se dea răspuns. Dacă propunerea nu este justă, să se dea cu răbdare și competență explicațiile corespunzătoare. Să fie combătută cu hotărîre orice tendință de a opri sub diferite pretexte pe cei care critică și să se ia poziție fermă împotriva acelora care încearcă să înăbușe critica.

În stadiul actual de dezvoltare a construcției socialiste din țara noastră, cînd rolul și sarcinile sindicatelor cresc și se dezvoltă continuu, cînd drepturile și atribuțiile comitetelor de întreprinderi și instituții au fost lărgite în mare măsură este cu atît mai necesar ca în organele sindicale să fie alese cadre corespunzătoare sarcinilor complexe economice, sociale și culturale care stau în fața organizațiilor sindicale de bază. De aceea, în perioada de pregătire a alegerilor trebuie să muncim în așa fel încît să ridicăm conștiința fiecărui activist sindical și a fiecărui membru de sindicat. Trebuie să veghem ca în organele sindicale să fie propuși și aleși tovarăși care iubesc cu înflăcărare patria și partidul, sînt devotați poporului, membri de partid sau fără de partid care și-au dovedit prin fapte devotamentul față de republica noastră populară.

ION MUNTEAN
secretar al C.C. al S.M.I.C.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Mișcarea mondială a pedagogilor pentru pace

„Ultimele cuceriri ale științei și tehnicii deschid o nouă eră. Oamenii sînt aceia care trebuie să hotărască dacă aceste cuceriri vor fi puse în slujba morții sau în slujba vieții". În acești termeni s-a exprimat Biroul Consiliului Mondial al Păcii la ultima sa sesiune.

Apelul Consiliului Mondial al Păcii interesează în mod deosebit pe toți muncitorii din învățămînt. În fiecare zi, în clasele lor, ei pregătesc tînăra generație, o ajută să-și însușească progresele culturale ale omenirii, să cunoască lumea în care va trăi și va munci.

Oare eforturile pedagogilor și ale tuturor muncitorilor vor fi zadarnice? Oare copiii cărora ei le consacră activitatea lor de fiecare zi vor fi victimele unui război atomic sau termonuclear care, cum spune apelul celor 64 de partide comuniste și muncitorești „ar cuprinde toate popoarele și ar amenința cu nenorociri incalculabile multe generații ale omenirii"? Aceasta este problema pe care și-o pun muncitorii din învățămînt, ca și toți oamenii cinstiți ce vor să trăiască în pace și doresc un viitor fericit tinerei generații.

★

În momentul de față toate popoarele lumii, indiferent de sistemul lor politic, doresc pacea, securitatea și încetarea cursei înarmărilor. Este cazul țărilor socialiste și, în primul rînd, al Uniunii Sovietice, al cărei sistem social este prin esența sa orientat în direcția păcii. Este cazul popoarelor din Orient care, în special în ultima perioadă, și-au arătat ostilitatea față de pactele militare. Este cazul popoarelor din Occident care au suferit în mod deosebit de pe urma celor două războaie mondiale și nu mai vor să trăiască un alt război.

Și, totuși, se constituie blocuri militare: N.A.T.O., S.E.A.T.O., Pactul de la Bagdad. Cheltuielile militare continuă să fie foarte mari. Se experimentează noi arme de distrugere în masă.

Ce determină aceste contradicții între aspirațiile popoarelor către pace și realitatea prezentă? Izvorul lor constă în faptul că pe lîngă aspirația universală a popoarelor către pace există și forțe cărora ultimele războaie le-au adus profituri mari și care beneficiază de pe urma cursei înarmărilor. Este vorba de monopolurile capitaliste și, în primul rînd, de monopolurile americane, care s-au îmbogățit în mod considerabil în timpul războaielor mondiale și care sînt interesate în menținerea cursei înarmărilor — sursă de beneficii fabuloase. În afară de aceasta, blocurile militare sînt folosite în scopuri politice, ca mijloace împotriva mișcărilor de eliberare sau împotriva forțelor progresiste, permițînd amestecul în viața internă a națiunilor.

Cea mai înaltă datorie a pedagogilor este aceea de a-și uni forțele lor cu acelea ale tuturor oamenilor cinstiți, cu toate forțele care luptă împotriva politicii de război a monopolurilor capitaliste. Învățătorii și profesorii au datoria de a-și uni acțiunile lor în lupta pentru pace cu acțiunile celei mai progresiste forțe a timpului nostru, clasa muncitoare.

★

Pedagogii au făcut pînă acum multe lucruri în această direcție. Ei au adus o contribuție considerabilă la marile campanii populare pentru interzicerea armelor de distrugere în masă, pentru încetarea experiențelor atomice și termonucleare, împotriva constituirii de blocuri militare și de baze militare pe teritoriul unor țări străine, împotriva reînarmării Germaniei Occidentale, împotriva agresiunii asupra Egiptului și a intrigilor și provocărilor din Orientul Apropiat și Mijlociu.

Unele organizații pedagogice au întreprins acțiuni cu totul remarcabile. Așa este, de exemplu, cazul Sindicatului învățătorilor din Japonia care, împreună cu muncitorii și țăranii japonezi, cu tineretul japonez, a organizat o campanie de o mare amploare împotriva armei atomice. Și în alte țări au fost organizate acțiuni ale pedagogilor împotriva cursei înarmărilor, pentru pace; în Franța, în Italia și în ultima vreme în Germania Occidentală pedagogii s-au ridicat în număr mare împotriva planurilor de a se instala în țările lor baze de lansare a rachetelor cu încărcătură nucleară și stocuri de arme atomice. Acțiuni asemănătoare au avut loc și în Norvegia și Danemarca.

Pedagogii, alături de popoarele lor, duc o luptă susținută împotriva războaielor coloniale. În numeroase rînduri pedagogii din Franța au făcut cunoscută împotrivirea lor față de continuarea războiului din Algeria și și-au exprimat dorința ca acest conflict să fie reglementat pe calea tratativelor.

Una din formele cele mai clare ale dorinței generale de pace a pedagogilor se exprimă prin dezvoltarea relațiilor culturale internaționale. Crește mereu numărul schimburilor de delegații între țări, se stabilesc legături prietenești de colaborare, se încheie acorduri bilaterale. Sindicatul muncitorilor din învățămînt din U.R.S.S. a încheiat astfel de acorduri cu Anglia, Japonia, Chile. Delegațiile fac cunoscute tradițiile pedagogice ale țărilor lor și își însușesc contribuția pe care fiecare țară a adus-o la dezvoltarea științei pedagogice mondiale. Așa s-a întîmplat, de exemplu, în ultima perioadă în Republica Cehoslovacă, cu prilejul comemorării lui Komenski.

Se poate spune că în această perioadă există o dorință generală de colaborare a pedagogilor pe plan profesional. Această dorință a cuprins toate țările, inclusiv Statele Unite ale Americii. De exemplu, în momentul de față, după lansarea celor doi sateliți sovietici, presa pedagogică din S.U.A. formulează dorința de a face schimburi de delegații cu Uniunea Sovietică pentru a studia mai adînc realizările din domeniul învățămîntului din U.R.S.S., realizări care stau la baza dezvoltării actuale a științei și tehnicii sovietice.

★

Este timpul de a concretiza această dorință generală a pedagogilor pentru o mai largă colaborare pașnică între toate popoarele. Ocazia este prilejuită de convocarea de către Consiliul Mondial al Păcii a Congresului pentru dezarmare și colaborare internațională.

Într-o scrisoare adresată F.I.S.E., ca și altor numeroase organizații, Frédéric Joliot-Curie subliniază că problemele dezarmării și colaborării internaționale trebuie puse într-un fel nou, trebuie examinate în lumina stadiului actual al tehnicii moderne.

„În timpul în care, datorită progreselor nemaiauzite ale științei și tehnicii, omul dobîndește o nouă conștiință a posibilităților sale, se pune cu mai multă ascuțime decît înainte problema de a ști ce folosință se va da acestor noi cunoștințe. Este limpede, mai ales, că persistența încăpățînată de a căuta un pretins echilibru al forțelor pe calea cursei înarmărilor în continuă creștere riscă — în epoca bombelor cu hidrogen și a rachetelor intercontinentale care pot transporta aceste bombe în orice punct al globului — să ducă omenirea la o îngrozitoare catastrofă...

Nu este firesc, nu este admisibil de a menține pericolul războiului ca un mijloc normal de politică internațională".

La ședința Comitetului său administrativ, F.I.S.E. a hotărît să răspundă pozitiv apelului lansat de Frédéric Joliot-Curie. Toate forțele de care dispun pedagogii — și ele sînt numeroase — trebuie să fie mobilizate cu prilejul Congresului pentru dezarmare și colaborare internațională. Comitetul administrativ al F.I.S.E., răspunzînd pozitiv la apelul lui F. J. Curie, a fost în asentimentul tuturor educatorilor, a căror nobilă sarcină este aceea de a educa tineretul din toate țările lumii în spiritul păcii și al prieteniei între popoare.

Paul Delanoue
secretar general al F.I.S.E.

Institutul superior de economie din Tirana.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL ALBANEZ în plină dezvoltare

De la eliberarea țării noastre au trecut 13 ani. Au fost 13 ani de muncă neobosită, în care am obținut succese frumoase. A crescut o Albanie nouă, care pășește pe drumul construirii socialismului.

Ca și în toate celelalte domenii de activitate, și în domeniul învățămîntului și culturii s-au obținut rezultate însemnate. Școala și instituțiile culturale, care altădată erau menite să slujească statului burghezo-feudal, și-au deschis larg porțile pentru fiii de muncitori și țărani. S-au înființat școli noi și învățămîntul a căpătat o fundamentare științifică, materialistă.

Imediat după eliberare, în fața statului democrat-popular s-a ridicat sarcina de mare importanță a lichidării analfabetismului, la îndeplinirea căreia a participat întreaga intelectualitate progresistă. Cînd ne gîndim la trecut, ne amintim de acel înfiorător procent de 83 la sută analfabeți. Poate numai comparînd acest procent cu faptul că azi, în linii mari, analfabetismul a fost complet lichidat, ne putem da seama de uriașul pas făcut de la obscurantism la lumină.

Școala statului burghezo-feudal — frecventată numai de fiii oamenilor avuți — educa pe elevi în spirit burghez, creștea oameni egoiști și încrezuți, aroganți, capabili de a întrebuința orice mijloc pentru a stăpîni și exploata, oameni care disprețuiau poporul, arta și cultura populară. Cu totul alta este misiunea școlii albaneze de astăzi. La baza muncii sale stă educația comunistă a tineretului. Școala crește oameni noi, eliberați de concepții mistice și religioase, luptători vrednici pentru știință și adevăr, înarmați cu cunoștințe temeinice despre legile naturii și societății, patrioți înflăcărați, participanți activi la construirea socialismului, solidari cu toți oamenii care luptă pentru pace, libertate și socialism.

Partidul Muncii din Albania și Guvernul R. P. Albania acordă o mare atenție învățămîntului și dezvoltării materiale a acestuia. Vom prezenta în legătură cu aceasta cîteva cifre, deoarece ele oglindesc înfăptuiri minunate. Numărul școlilor elementare — mă refer la școlile sătești de 4 ani — a crescut cu 332 la sută în comparație cu anul 1938; numărul școlilor de 7 ani și al școlilor medii este de peste 20 de ori mai mare față de același an.

Sectoare de învățămînt care nu existau deloc s-au înființat în anii aceștia și altele aproape inexistente s-au dezvoltat mult. S-au înființat 5 instituții de învățămînt superior, care în vara acestui an s-au unit în cadrul Universității de stat din Tirana. Învățămîntul preșcolar s-a dezvoltat cu peste 1200 la sută față de cel existent în 1938.

Învățămîntul de șapte ani a devenit obligatoriu și această obligativitate a putut fi tradusă în viață datorită bunelor condiții de studiu și de trai puse la dispoziția elevilor, datorită succeselor obținute de școala albaneză.

Un mare număr de elevi învață acum în școlile Albaniei. Numărul elevilor din școlile elementare a crescut față de anul 1938 cu 280 la sută, iar al celor din școlile de 7 ani și medii cu 800 la sută.

Ca o continuare a intensei munci de alfabetizare — după cum am mai arătat, neștiința de carte a fost în linii mari lichidată în 1955 — au luat ființă pentru oamenii muncii din producție nenumărate cursuri serale și prin corespondență.

Transformările în domeniul culturii și învățămîntului sînt strîns legate de mărețele realizări sociale, politice și economice care s-au înfăptuit în țara noastră. Acum, în Albania se muncește intens pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al Partidului Muncii în vederea îmbunătățirii muncii instructiv-educative și a legării învățămîntului de viață.

QUEMAL MANDIJA
director general al învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului și Culturii al R. P. Albania

CONGRESUL AL V-LEA al Sindicatului Pedagogilor din Republica Populară Ungară

În zilele de 20-21 decembrie 1957 a avut loc la Budapesta cel de al V-lea Congres al Sindicatului Pedagogilor din R.P.U., sindicat care cuprinde astăzi în rîndurile sale 86.000 membri, față de 63.000 cît avea în anul 1952, cînd a avut loc cel de al IV-lea Congres al său. Printre membrii sindicatului se numără cadre didactice, personal tehnico-administrativ și de îngrijire din învățămîntul preșcolar, de cultură generală și din învățămîntul superior. Creșterea considerabilă a numărului membrilor sindicatului față de anul 1952 reflectă dezvoltarea din an în an a învățămîntului de toate gradele în Republica Populară Ungară.

Lucrările Congresului s-au desfășurat într-o atmosferă sărbătorească și plină de încredere în îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce revin școlii în opera de construire a socialismului în Republica Populară Ungară.

Cifrele prezentate Congresului cu privire la dezvoltarea învățămîntului în țara vecină și prietenă sînt deosebit de grăitoare. Dacă în 1938 abia 36% din copiii pînă la 14 ani erau cuprinși în școlile elementare de 8 ani, astăzi procentul acesta trece de patru cincimi.

În anii puterii populare au luat ființă în R.P.U. numeroase școli medii și universități. În prezent, școlile medii cuprind 125.501 elevi față de 52.342 cît cuprindeau în 1938. Deosebit de semnificativ este faptul că în timp ce în 1938 pătrundeau în școlile medii numai 3,4 la sută fii de muncitori și 0,6 la sută fii de țărani muncitori, astăzi, procentul fiilor de muncitori care învață în școlile medii este de 36,1 la sută, iar cel al fiilor de țărani muncitori s-a ridicat la 18,8 la sută. Fără îndoială că aceste cifre oglindesc atît rolul important pe care îl joacă clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în viața politică și socială a țării, cît și creșterea nivelului de viață obținută de poporul maghiar.

În școlile din R.P.U. lucrează astăzi de 4 ori mai mulți învățători și profesori decît în timpul burgheziei.

O atenție deosebită a acordat-o guvernul maghiar școlilor în limbile minorităților naționale. Pentru populația cu limba maternă română există numeroase școli elementare, precum și o școală medie cu limba de predare română.

Documentele prezentate Congresului, precum și discuțiile purtate au arătat că pedagogii maghiari sînt ferm convinși că adevăratul drum pe care trebuie să meargă poporul maghiar în dezvoltarea sa politică, socială și economică este drumul construirii socialismului, drumul democrației populare. Toți participanții la Congres (208 delegați și 192 invitați), reprezentînd 86.000 membri de sindicat, și-au exprimat atașamentul și încrederea față de politica Partidului Socialist Muncitoresc Maghiar și față de politica Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Țărănesc Maghiar. Ei au arătat că sînt conștienți de faptul că sarcina principală a cadrelor didactice din Republica Populară Ungară, mai ales în urma învățămintelor trase după evenimentele din octombrie 1956, este aceea de a crește un tineret care să privească mereu înainte, clarvăzător, adevărat patriot, constructor conștient al socialismului în Republica Populară Ungară. Pentru aceasta, au subliniat participanții la Congres, pedagogia școlii maghiare trebuie să aibă la bază în mod absolut obligatoriu știința marxist-leninistă. Sindicatul Pedagogilor din Republica Populară Ungară trebuie să sprijine pe toți membrii săi să propage marxism-leninismul în rîndul tineretului studios și în rîndurile maselor largi populare. Ideologia socialistă să se reflecte în munca de zi cu zi a cadrelor didactice, precum și în întreaga lor comportare socială.

Din darea de seamă prezentată în fața Congresului și din raportul prezentat de către comisia de cenzori a reieșit că Comitetul Central al Sindicatului Pedagogilor din R.P.U., organele și organizațiile sindicale au reușit în bună parte să ducă la îndeplinire sarcinile ce le-au stat în față în perioada dintre cele două congrese.

Congresul a dezbătut cu deplină competență toate problemele care s-au aflat în sfera de activitate a Sindicatului Pedagogilor Maghiari de la ultimul Congres (1952) și pînă în prezent: problemele muncii profesionale, ridicarea nivelului politic, profesional și cultural al membrilor de sindicat, problemele legate de asigurarea condițiilor de muncă și de trai ale membrilor de sindicat, problema gospodăririi fondurilor și a bunurilor sindicale, precum și problemele legate de munca organizatorică a Sindicatului Pedagogilor din Republica Populară Ungară. Participanții la discuții au arătat cu curaj și sinceritate, în spirit critic și autocritic, atît succesele obținute cît și lipsurile manifestate în munca organelor și organizațiilor sindicale. Au fost criticate unele metode nejuste folosite în trecut în munca de îndrumare dusă de organele centrale, metode care au dus la confuzii, la greșeli. În același timp, au fost arătate metodele care au fost folosite pentru înlăturarea lipsurilor.

Salutările frățești de solidaritate prezentate la Congres de către delegațiile sindicatelor din învățămînt și cultură din U.R.S.S., R.P.R. și R. P. F. Iugoslavia au fost primite de către participanți cu deosebită bucurie, cu îndelungate și vii aplauze.

Delegația noastră a transmis salutul frățesc al învățătorilor și profesorilor din Republica Populară Română adresat colegilor lor maghiari. În acest salut s-a arătat că oamenii muncii din învățămînt din patria noastră, însuflețiți de același țel — construirea socialismului — au ca preocupare principală, în activitatea lor, educația comunistă a tinerei generații și ridicarea nivelului cultural al maselor populare. De asemenea, noi am arătat atenția deosebită ce se acordă dezvoltării culturii naționalităților conlocuitoare în Republica Populară Română de către Partidul Muncitoresc Român și de către Guvernul Republicii Populare Române. S-au trecut în revistă importantele realizări obținute în acest domeniu, enumerîndu-se cele mai importante instituții de învățămînt și cultură în limba maghiară din Republica Populară Română.

Atît materialele prezentate în Congresul Sindicatului Pedagogilor Maghiari cît și cuvintele participanților la discuții au accentuat ajutorul prețios, moral și material, pe care l-au primit din partea sindicatelor din țările socialiste în munca de reconstrucție și consolidare de pe urma evenimentelor din octombrie 1956, și au exprimat deplina solidaritate cu mișcarea sindicală mondială.

Rezoluția adoptată la cel de al V-lea Congres al Sindicatului Pedagogilor din Republica Populară Ungară stabilește sarcinile ce stau în fața sindicatului pentru ridicarea învățămîntului de toate gradele la un nivel mai înalt, pentru îmbunătățirea muncii sindicale. Congresul a accentuat că Sindicatul Pedagogilor Maghiari trebuie să desfășoare o activitate și mai susținută, întărindu-și contribuția la munca de educare comunistă a tineretului.

Urmărind cu atenție lucrările Congresului al V-lea al Sindicatului Pedagogilor din Republica Populară Ungară și avînd un larg schimb de păreri cu noua conducere a sindicatului, am ajuns la convingerea că Sindicatul Pedagogilor din Republica Populară Ungară va ști să mobilizeze pe toți membrii săi în participarea activă la traducerea în viață a politicii Partidului Socialist Muncitoresc Maghiar și a Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Țărănesc, în opera de construire a socialismului în Republica Populară Ungară.

ION PETRUȘCA
membru în prezidiul C.C. al S.M.I.C.

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

Recomandați elevilor colecția „Patria noastră"

HORIA LIMAN: Hotarul soarelui.

Reportajul lui Horia Liman îmbrățișează Țara Maramureșului, cu interesantele ei orașe (Baia Mare, Satu Mare) și sate (Chiuzbaia, Valea Borcutului, Băița, Cidreag etc.). Autorul se ocupă mult de istoria politică a acestor locuri, trecînd în revistă starea lor jalnică de odinioară și realizările regimului nostru. Antiteza permanentă trecut—prezent dă lucrării o nuanță polemică, iar figurile prezentate, ca și numeroasele date asupra producției industriale și agricole, îi oferă valoarea unui reportaj „la zi".

BRUNEA—FOX: Hîrca piratului (porturi dunărene).

Descriind trei porturi dunărene — Sulina, Isaccea și Corabia — cunoscutul reporter Brunea-Fox povestește trecutul pentru a valorifica prezentul. El nu se oprește atît asupra geografiei ținuturilor, cît asupra specificului lor. Sulina îi trezește reflexii amare despre vechea „Comisie Europeană Dunăreană", iar trecutul este simbolizat în „hîrca" piratului. Isaccea îi dă posibilitatea să-și introducă cititorul în lumea apicultorilor, oameni altădată închiși și individualiști, astăzi întovărășiți pentru binele comun.

ANDREI PANDREA: Hoinar prin Bucegi.

Povestitor sensibil la frumusețile ce i se așternu în față, pasionat călător al drumurilor de munte, autorul evocă locurile pe care le străbate. Subliniem valoarea documentară a lucrării, capabilă să orienteze cititorul în complexul Bucegilor, să-l familiarizeze cu frumusețea lor aspră, să-i facă cunoscută istoria lor zbuciumată.

I. IONESCU—DUNĂREANU: În munții Retezatului.

Foarte interesant este modul de tratare a lucrării, autorul îmbinînd în mod armonios datele turistice cu cele științifice. El explică în mod clar și atrăgător principalele fenomene geologice și geografice pe care le întîlnește turistul în drumul lui prin Retezat, făcîndu-l să înțeleagă natura și legile ei de dezvoltare. Volumul se adresează celor mai largi cercuri, punînd la dispoziția cititorilor un material cuprinzător, bine sistematizat și expus într-un mod plăcut.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.